

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/956 rendelete (2018. június 28.) az új nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának nyomon követéséről és bejelentéséről ⁽¹⁾ 1

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/957 irányelve (2018. június 28.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 16
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/958 irányelve (2018. június 28.) a szakmák új szabályozásának elfogadását megelőző arányossági tesztről 25

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelethez (HL L 269., 2013.10.10.) 35

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/956 RENDELETE

(2018. június 28.)

az új nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának nyomon követéséről és bejelentéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával való konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről 2014. október 23–24-én elfogadott következtetéseiben az Európai Tanács azt a kötelező célt tűzte ki, hogy az európai uniós gazdaság teljes egészének üvegházhatásúgáz-kibocsátását 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal kell csökkenteni, és ezt a célkitűzést az Európai Tanács a 2016. március 17-18-i ülésén is megerősítette.
- (2) Az Európai Tanács 2014. október 23-24-i következtetéseinek értelmében a célt az Uniónak együttesen, a lehető legköltséghatékonyabb módon kell teljesítenie, továbbá ennek érdekében az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (a továbbiakban: az EU ETS) hatálya alá tartozó ágazatokban 2030-ra a 2005-ös szinthez képest 43 %-os, az EU ETS hatálya alá nem tartozó ágazatokban pedig 30 %-os csökkenést kell elérni. A Párizsi Megállapodás ⁽³⁾ egyebek mellett azt a hosszú távú célkitűzést határozza meg, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított globális átlaghőmérséklet-emelkedést jóval 2 °C fok alatt kell tartani, és törekedni kell arra, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított globális átlaghőmérséklet-emelkedés 1,5 °C fokra korlátozódjon. Minden tagállamnak és minden ágazatnak – így a közlekedési ágazatnak is – részt kell vállalnia az Európai Tanács által megállapított kibocsátáscsökkentéseknek és a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljainak az elérésére irányuló erőfeszítésekből.
- (3) A Bizottság 2016-ban közzétett, az alacsony kibocsátású mobilitásra vonatkozó európai stratégiájában azt a célt tűzte ki, hogy az évszázad közepére a közlekedésből származó, üvegházhatást okozó gázok kibocsátása legalább 60 %-kal alacsonyabb legyen az 1990-es szintnél, és hogy az ágazat egyértelműen a kibocsátásmentesség felé haladjon.
- (4) Az említett cél elérése érdekében helyénvaló megfontolni különféle intézkedések széles skálájának alkalmazását. Az említett intézkedések közé tartozhatnak a nehézgépjárművekre, azaz a tehergépkocsikra és autóbuszokra vonatkozó CO₂-kibocsátási előírások meghatározása mellett további olyan tevékenységek is, amelyek elősegítik a nehézgépjárművek energiahatékonyságának javítását és CO₂-kibocsátásuk csökkentését, így például a terhelés-optimalizálás, a konvojban haladás, a járművezetők képzése, az alternatív tüzelőanyagok használata, a flottamegújítási programok, az alacsony gördülési ellenállású gumibroncsok használata, a torlódások csökkentése, valamint az infrastruktúra karbantartását célzó beruházások.

⁽¹⁾ HL C 81., 2018.3.2., 95. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2018. június 12-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. június 21-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ A Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

- (5) A nehézgépjárművek üvegházhatásúgáz-kibocsátása a közúti közlekedésből származó kibocsátás körülbelül egynegyedét jelenti az Unióban, és amennyiben nem születnek további intézkedések, ez az érték 2010 és 2030 között várhatóan 10 %-kal, 2010 és 2050 között pedig 17 %-kal fog növekedni. Olyan hatékony intézkedéseket kell bevezetni a nehézgépjárművek kibocsátásának csökkentésére, amelyek hozzájárulnak a közlekedési ágazatban szükséges kibocsátáscsökkentéshez.
- (6) A nehézgépjárművek tüzelőanyag-fogyasztásának és CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló stratégiáról szóló 2014-es közleményében a Bizottság megállapította, hogy az ilyen intézkedések bevezetésének előfeltételét képezi az, hogy a CO₂-kibocsátás és az tüzelőanyag-fogyasztás meghatározása szabályozott eljárás keretében történjen.
- (7) Az Európai Parlament és Tanács 595/2009/EK rendelete⁽¹⁾ biztosítja az ilyen szabályozott eljárások létrehozásának kereteit. Az említett eljárással összhangban végzett mérések megbízható és összehasonlítható CO₂-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási adatokat szolgáltatnak majd az uniós nehézgépjárműflotta nehézgépjárműveinek nagy részére vonatkozóan. A valamely nehézgépjármű vásárlója és az azt nyilvántartásba vevő tagállam hozzájárulást kap az adott járműre vonatkozó ezen információkhoz, ami részben kezeli majd az információhiányt.
- (8) A fuvarozók nagy része kis- és középvállalkozás. Ezenfelül még nem állnak rendelkezésükre olyan szabványos információk, melyek alapján értékelhetnék az tüzelőanyag-hatékonysági technológiákat vagy összehasonlíthatnák a nehézgépjárműveket azért, hogy a lehető legtudatosabb vásárlói döntéseket hozhassák, ezáltal mérsékelve a működési költségeik több mint negyedét kitevő tüzelőanyagköltségeket.
- (9) A nehézgépjármű CO₂-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási teljesítményét nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni egyrészt annak érdekében, hogy minden jármű-tüzembentartó megalapozott döntést hozhasson vásárláskor, másrészt pedig azért, hogy nagyfokú átláthatóságot lehessen biztosítani. Ily módon minden nehézgépjárműgyártó össze fogja tudni hasonlítani járművei teljesítményét más gyártmányok teljesítményével. Ez ösztönözni fogja az innovációt és serkenteni fogja az energiahatékonyabb nehézgépjárművek fejlesztését, ezáltal fokozza versenyképességet. Az említett információ az uniós és tagállami szintű szakpolitikai döntéshozók számára is szilárd alapot biztosít majd ahhoz, hogy olyan szakpolitikákat dolgozzanak ki, amelyek elősegítik az energiahatékonyabb nehézgépjárművek elterjedését.
- (10) Helyénvaló, hogy a tagállamok illetékes hatóságai nyomon kövessék és bejelentsék a Bizottságnak az összes új nehézgépjármű és pótkocsi nyilvántartásba vételére vonatkozó adatokat – az erőátviteli rendszerekre és a karosszériára vonatkozó adatokat is ideértve – annak érdekében, hogy átfogó ismereteket lehessen szerezni az uniós nehézgépjárműflotta összetételéről, időbeli változásairól és a CO₂-kibocsátást érintő lehetséges hatásáról.
- (11) Ennélfogva helyénvaló, hogy a nehézgépjárműgyártók nyomon kövessék az új nehézgépjárművek tekintetében az (EU) 2017/2400 bizottsági rendelet⁽²⁾ alapján meghatározott CO₂-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékeket és azokat bejelentsék a Bizottságnak.
- (12) Az egyes nehézgépjárműkategóriák CO₂-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási adatainak elérhetősége attól függ, hogy az egyes járműkategóriák mikor kerülnek majd az (EU) 2017/2400 rendelet hatálya alá. Annak érdekében, hogy a járműgyártók számára a nyomonkövetési és bejelentési kötelezettségek összefüggésében biztosítani lehessen az egyértelműséget és a jogbiztonságot, e rendeletben a hatálya alá tartozó minden egyes nehézgépjárműkategória vonatkozásában meg kell határozni, hogy mely évben kell megkezdeni a nyomon követést és a bejelentést. Az (EU) 2017/2400 rendelet értelmében az adatok egyes, 2019-ben nyilvántartásba vett új nehézgépjárművekre vonatkozóan már rendelkezésre fognak állni. Elő kell írni a gyártók számára, hogy ettől az évtől kezdve kövessék nyomon a szóban forgó járművek műszaki adatait és jelentsék be azokat. Más nehézgépjárműkategóriák és nehézgépjárműcsoportok vonatkozásában az adatok csak egy későbbi időponttól kezdve válnak majd elérhetővé. Észszerű időkeretet kell meghatározni arra vonatkozóan, hogy az említett járműkategóriák és járműcsoportok esetében melyik évben kelljen megkezdeni az adatok nyomon követését és bejelentését. Figyelembe véve a CO₂-kibocsátás és az tüzelőanyag-fogyasztás meghatározására szolgáló eljárások kidolgozási folyamatának technikai összetettségét, a fennmaradó nehézgépjárműkategóriák és nehézgépjárműcsoportok vonatkozásában egy, az e rendelet hatálybalépésének időpontját követő hétéves időszaknak megfelelő időkeretet kell megállapítani.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 595/2009/EK rendelete (2009. június 18.) a nehéz tehergépjárművek kibocsátásai (Euro VI) tekintetében a gépjárművek és motorok típusjóváhagyásáról, a járművek javítására és karbantartására vonatkozó információkhoz való hozzáférésről, a 715/2007/EK rendelet és a 2007/46/EK irányelv módosításáról, valamint a 80/1269/EGK, a 2005/55/EK és a 2005/78/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 188., 2009.7.18., 1. o.).

(2) A Bizottság (EU) 2017/2400 rendelete (2017. december 12.) az 595/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának meghatározása tekintetében történő végrehajtásáról, valamint a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és az 582/2011/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 349., 2017.12.29., 1. o.).

- (13) Közérdeket szolgál a nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztási teljesítményének meghatározásához szükséges műszaki adatok terjesztése a nyilvánosság körében annak érdekében, hogy a nehézgépjárművek műszaki előírásai és az azokhoz kapcsolódó teljesítmény átláthatóbbá váljon, és hogy fokozódjon a gyártók közötti verseny. A személyes adatok védelme és a tisztességes verseny miatt érzékeny adatokat nem lehet közzétenni. A nehézgépjárművek aerodinamikai jellemzőire vonatkozó bizonyos adatokról – a tisztességes versenyvel kapcsolatos megfontolásokat figyelembe véve – csak azt kell nyilvánossá tenni, hogy mely tartományba esnek. A bejelentett adatokat könnyen hozzáférhető módon és ingyenesen kell a nyilvánosság számára elérhetővé tenni. E rendelet nem érinti a környezeti információhoz való nyilvános hozzáféréshöz fűződő további – többek között az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott – jogokat.
- (14) Fontos, hogy a nyomonkövetési és bejelentési rendszer valamennyi fuvarozó számára felhasználóbarát legyen, méretüktől és erőforrásaiktól függetlenül. Fontos továbbá, hogy a Bizottság egyrészt aktívan előmozdítsa ezt a rendszert annak biztosítása érdekében, hogy érdemi hatással legyen az ágazatra, másrészt pedig felhívja a figyelmet a bejelentett adatok hozzáférhetőségére.
- (15) A tagállamok és a gyártók által az előző naptári évre vonatkozóan benyújtott adatok Bizottság általi elemzését oly módon kell a nyilvánosság számára elérhetővé tenni, hogy az egyértelműen mutassa az uniós nehézgépjárműflottának, valamint az egyes tagállamok és az egyes gyártók nehézgépjárműflottáinak a teljesítményét. Lehetővé kell tennie továbbá minden nehézgépjárműcsoportra vonatkoztatva az átlagos tüzelőanyag-fogyasztás és CO₂-kibocsátás felhasználási célonként történő, flották közötti és flottákon belüli összehasonlítását.
- (16) Elengedhetetlen, hogy az (EU) 2017/2400 rendelet alapján meghatározott CO₂-kibocsátási és tüzelőanyag-fogyasztási értékek a nehézgépjárművek valós teljesítményét tükrözzék. Az említett rendelet ezért rendelkezéseket állapít meg a szimulációs eszköz működtetésére, valamint az érintett alkatrészek, önálló műszaki egységek és rendszerek CO₂-kibocsátással és tüzelőanyag-fogyasztással kapcsolatos tulajdonságai megfelelőségének ellenőrzésére és biztosítására vonatkozóan. Az említett ellenőrzési eljárásnak közúti vizsgálatot is magában kell foglalnia. Az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ foglalt új típusjóváahagyási keret megteremti azokat az eszközöket, amelyekkel biztosítható, hogy eltérések esetén a gyártó korrekciós intézkedéseket hozzon, meg nem felelés esetén pedig a Bizottságnak módjában álljon közigazgatási bírságot is kiszabni. Az említett új keretben ezenfelül fontos szerepet kap az, hogy harmadik felek független vizsgálatokat végezhesenek a járműveken és hozzáférjenek az ehhez szükséges adatokhoz. A Bizottságnak nyomon kell követnie az ilyen ellenőrzési vizsgálatok eredményeit, és éves jelentésében azokat elemeznie kell.
- (17) A nyomon követés és a bejelentés tárgyát képező adatoknak mindenképpen megalapozottaknak és megbízhatóknak kell lenniük. A Bizottságnak ezért rendelkeznie kell a végleges adatok ellenőrzésére és adott esetben korrigálására alkalmas eszközzel. Az ellenőrzési követelményeknél ezért olyan paramétereket is meg kell adni, amelyek lehetővé teszik az adatok megfelelő nyomon követését és ellenőrzését.
- (18) Lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság közigazgatási bírságot szabjon ki, amennyiben megállapítja, hogy a gyártó által bejelentett adatok nem azonosak az 595/2009 (EK) rendelet keretein belül és különösen az 582/2011/EU bizottsági rendelettel ⁽³⁾ és az (EU) 2017/2400 rendelettel összhangban rögzített adatokkal, illetve ha a gyártó nem nyújtja be az alkalmazandó határidőig az előírt adatokat. Az említett bírságoknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (19) A CO₂-kibocsátással kapcsolatos adatoknak az új személygépkocsik kibocsátásáról szóló 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ és az új könnyű haszongépjárművekről szóló 510/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ szerinti nyomon követése és bejelentése során szerzett tapasztalatok alapján helyénvaló az

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1367/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságának a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/858 rendelete (2018. május 30.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváahagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2018.6.14., 1. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 582/2011/EU rendelete (2011. május 25.) az 595/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a nehéz tehergépjárművek kibocsátásai (Euro VI) tekintetében történő végrehajtásáról és módosításáról, valamint a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I–III. mellékletének módosításáról (HL L 167., 2011.6.25., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 443/2009/EK rendelete (2009. április 23.) a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról (HL L 140., 2009.6.5., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 510/2011/EU rendelete (2011. május 11.) az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról (HL L 145., 2011.5.31., 1. o.).

Európai Környezetvédelmi Ügynökségre ruházni azt a feladatot, hogy a Bizottság nevében az említett adatokra vonatkozóan adatcserét folytasson a tagállamok illetékes hatóságaival és a gyártókkal, valamint hogy kezelje a végleges adatbázist. Szintén helyénvaló összehangolni a nehézgépjárművekre vonatkozó nyomonkövetési és bejelentési eljárásokat a könnyű haszongépjárműveknél már alkalmazott eljárásokkal.

- (20) Az e rendeletben foglalt, a nyomon követett adatok ellenőrzéséről és korrigálásáról szóló rendelkezések végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (21) Annak érdekében, hogy az adatszolgáltatási követelmények, valamint a nyomonkövetési és bejelentési eljárás idővel továbbra is relevánsak maradjanak a nehézgépjárművek CO₂-kibocsátáshoz való hozzájárulásának értékelése szempontjából, továbbá hogy rendelkezésre álljanak az új és fejlett CO₂-kibocsátáscsökkentő technológiákra vonatkozó adatok és a közúti ellenőrzési vizsgálatok eredményei, valamint hogy a légellenállási tényező-tartományok tájékoztatói és összehasonlíthatósági szempontból relevánsak maradjanak; ezenfelül pedig a közigazgatási bírságokra vonatkozó rendelkezések kiegészítése céljából a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: az e rendelet hatálya alá tartozó nehézjárműkategóriákra vonatkozó adatok nyomon követése és bejelentése hiányzó kezdőidőpontjainak meghatározása; az adatszolgáltatási követelmények, valamint az e rendelet mellékleteiben meghatározott nyomonkövetési és bejelentési eljárás módosítása; a közúti ellenőrzési vizsgálatok eredményének nyomon követéséhez a tagállamok által bejelentendő adatok meghatározása; a légellenállási tényező-tartományok módosítása; továbbá a gyártókra kiróható közigazgatási bírságok kiszabására vonatkozó feltételeknek, valamint e bírságok kiszámítási és beszedési módjának a meghatározása. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽²⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (22) mivel e rendelet célját – nevezetesen az új nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának nyomon követését és bejelentését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban annak terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet az Unióban nyilvántartásba vett új nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó rendelkezéseket határozza meg.

2. cikk

Hatály

Ezt a rendeletet az új nehézgépjárművekre vonatkozó adatoknak a tagállamok és a nehézgépjárműgyártók általi nyomon követésére és bejelentésére kell alkalmazni.

Ezt a rendeletet az alábbi járműkategóriákra vonatkozóan kell alkalmazni:

- a) a 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ hatályán kívül eső, 2 610 kg-ot meghaladó referenciatömegű, M₁, M₂, N₁ és N₂ kategóriájú járművek, valamint az M₃ és N₃ kategóriába tartozó valamennyi jármű;
- b) az O₃ és O₄ kategóriájú járművek.

E rendelet az említett járművekre nehézgépjárműként hivatkozik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 715/2007/EK rendelete (2007. június 20.) a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről (HL L 171., 2007.6.29., 1. o.).

*3. cikk***Fogalommeghatározások**

E rendelet alkalmazásában a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ és az 595/2009/EK rendeletben szereplő fogalommeghatározások érvényesek.

*4. cikk***A tagállamok általi nyomon követés és bejelentés**

(1) A tagállamok 2019. január 1-jétől kezdődően minden naptári évben nyomon követik az Unióban először nyilvántartásba vett új nehézgépjárművekre vonatkozó, az I. melléklet A. részében meghatározott adatokat.

Az említett adatokat a tagállamok illetékes hatóságainak a II. mellékletben meghatározott bejelentési eljárással összhangban 2020-tól kezdődően minden év február 28-ig be kell jelenteniük a Bizottságnak.

A korábban az Unión kívül nyilvántartásba vett új nehézgépjárművekre vonatkozó adatokat nem kell nyomon követni és bejelenteni, kivéve, ha a nyilvántartásba vételük az Unióban történő nyilvántartásba vétel előtt kevesebb mint három hónappal történt meg.

(2) Az adatok e rendelettel összhangban történő nyomon követéséért és bejelentéséért felelős illetékes hatóságok a tagállamok által a 443/2009/EK rendelet 8. cikkének (7) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságok.

*5. cikk***A gyártók általi nyomon követés és bejelentés**

(1) A nehézgépjárműgyártók az I. melléklet B. részének 1. pontjában meghatározott kezdőévektől kezdődően naptári évenként, minden egyes új nehézgépjármű esetében nyomon követik az I. melléklet B. részének 2. pontjában meghatározott adatokat.

Az I. melléklet B. részének 1. pontjában meghatározott kezdőévektől kezdődően a nehézgépjárműgyártóknak a II. mellékletben meghatározott bejelentési eljárással összhangban minden év február 28-ig be kell jelenteniük a Bizottságnak az összes új nehézgépjárműre vonatkozó említett adatokat, az előző naptári évre eső szimulációs időpontot megadva.

A szimuláció időpontja az I. melléklet B. része 2. pontjának 71. adatával összhangban bejelentett időpont.

(2) A gyártóknak ki kell jelölniük egy kapcsolattartó pontot az adatok e rendelettel összhangban történő bejelentése céljából.

*6. cikk***A nehézgépjárművek adatainak központi nyilvántartása**

(1) A Bizottság központi nyilvántartást vezet a 4. és 5. cikkel összhangban bejelentett adatokról.

A nyilvántartásnak az I. melléklet A. részében meghatározott a) adat és az I. melléklet B. részének 2. pontjában meghatározott 1., 24., 25., 32., 33., 39. és 40. adat kivételével nyilvánosan hozzáférhetőnek kell lennie. Az I. melléklet B. részének 2. pontjában meghatározott 23. adat értékét az I. melléklet C. részével összhangban tartományként kell nyilvánosan hozzáférhetővé tenni.

(2) A nyilvántartást a Bizottság nevében az Európai Környezetvédelmi Ügynökség kezeli.

*7. cikk***A közúti ellenőrzési vizsgálatok eredményének nyomon követése**

(1) A Bizottság, amennyiben elérhető, nyomon követi azoknak a közúti vizsgálatoknak az eredményét, amelyeket az 595/2009/EK rendelet keretében végeztek új nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának ellenőrzése céljából.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13. cikkel összhangban e rendelet kiegészítése céljából felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján meghatározza azokat az adatokat, amelyeket a tagállamok illetékes hatóságainak az e cikk (1) bekezdésének céljára be kell jelenteniük.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról (keretirányelv) (HL L 263., 2007.10.9., 1. o.).

8. cikk

Adatminőség

- (1) Az illetékes hatóságok és a gyártók felelnek a 4. és 5. cikk alapján bejelentett adatok helytállóságáért és minőségéért. Az illetékes hatóságoknak és a gyártóknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot a bejelentett adatokkal kapcsolatban észlelt bármely hibáról.
- (2) A Bizottság ellenőrzi a 4. és 5. cikk alapján bejelentett adatok minőségét.
- (3) Amennyiben a Bizottság adathibáról értesül, vagy saját ellenőrzése alapján eltéréseket állapít meg az adatkészletben, adott esetben megteszi a szükséges intézkedéseket a 6. cikkben említett nyilvántartásban közzétett adatok helyesbítésére.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározhatja az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett ellenőrzési és helyesbítési intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 12. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

Közigazgatási bírságok

- (1) A Bíróság az alábbi esetek bármelyikében közigazgatási bírságot szabhat ki:
 - a) ha megállapítja, hogy a gyártó által az e rendelet 5. cikke alapján bejelentett adatok eltérnek a gyártó saját dokumentációjában, illetve az 595/2009/EK rendelet keretében kiállított motor-típusjóváahagyási bizonyítványban foglalt adatoktól, és az eltérés szándékos beavatkozás, illetve súlyos hanyagság eredménye;
 - b) ha az adatok nem kerülnek benyújtásra az 5. cikk (1) bekezdés szerinti, alkalmazandó határidőn belül, és a késedelem nem támasztható alá megfelelő indokokkal.

Az a) pontban említett adatok ellenőrzése céljából a Bizottság konzultál az érintett jóváahagyó hatóságokkal.

A közigazgatási bírságoknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és az a) és b) pontban említett eltérő vagy késedelmesen benyújtott adatok által érintett nehézgépjárművenként nem haladhatják meg a 30 000 EUR-t.

- (2) A Bizottság a 13. cikkel összhangban, az e cikk (3) bekezdésében foglalt alapelvek alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett közigazgatási bírságok kiszámítására és beszedésére vonatkozó módszerek és eljárás meghatározása révén történő kiegészítése céljából.
- (3) A (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vonatkozásában tiszteletben kell tartani a következő alapelveket:
 - a) a Bizottság által meghatározott eljárás során tiszteletben kell tartani a megfelelő ügyintézéshez való jogot és különösen a meghallgatáshoz való jogot és az iratbetekintéshez való jogot, mindeközben pedig tiszteletben kell tartani a bizalmas adatkezeléshez, valamint a kereskedelmi titokhoz fűződő jogos érdekeket;
 - b) a közigazgatási bírság megfelelő összegének kiszámításakor a Bizottság a hatékonyság, az arányosság és a visszatartó erő elvét alkalmazza, és figyelembe veszi adott esetben az eltérés vagy késedelem súlyosságát és hatásait, az eltérő vagy késedelmesen benyújtott adatok által érintett nehézgépjárművek számát, a gyártó jóhiszeműségét, a gyártó gondosságának és az általa tanúsított együttműködésnek a mértékét, az eltérés vagy késedelem ismétlődését, gyakoriságát és időtartamát, valamint az adott gyártóval szemben korábban alkalmazott esetleges szankciókat;
 - c) a közigazgatási bírságokat indokolatlan késedelem nélkül be kell szedni fizetési határidők megszabásával, biztosítva adott esetben a bírság több részletben és szakaszban való befizetésének lehetőségét.
- (4) A közigazgatási bírságok összegét az Unió általános költségvetésének bevételeiként kell elszámolni.

10. cikk

Jelentés

- (1) A Bizottság minden év október 31-ig éves jelentést tesz közzé, melyben elemzi a tagállamok és a gyártók által az előző naptári évre vonatkozóan benyújtott adatokat.

(2) Az elemzésnek tartalmaznia kell legalább az uniós nehézgépjárműflottának, valamint az egyes tagállamoknak és az egyes gyártók nehézgépjárműflottájának az átlagos tüzelőanyag-fogyasztás és CO₂-kibocsátás tekintetében elért teljesítményét minden egyes nehézgépjárműcsoportra vonatkozóan, a felhasználási cél, a terhelés és a tüzelőanyag kombinációjának megfelelő bontásban. Az elemzésben figyelembe kell venni az új és fejlett CO₂-kibocsátáscsökkentő technológiák és az alternatív erőátviteli rendszerek elterjedésére vonatkozó adatokat is, amennyiben azok rendelkezésre állnak. A jelentésnek továbbá tartalmaznia kell – amennyiben azok elérhetők – a közúti ellenőrzési vizsgálatok 7. cikkkel összhangban nyomon követett eredményeinek az elemzését is.

(3) A Bizottság az elemzést az Európai Környezetvédelmi Ügynökség segítségével készíti el.

11. cikk

A mellékletek módosítása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a mellékletek alábbi célokból történő módosítása céljából:

- a) az I. melléklet A. és B. részében meghatározott adatszolgáltatási követelmények naprakésszé tétele vagy kiigazítása, amennyiben ez szükséges ahhoz, hogy alapos elemzést bocsásson rendelkezésre a 10. cikkkel összhangban;
- b) az I. melléklet B. részének 1. pontjában a hiányzó kezdőévek meghatározása;
- c) az I. melléklet C. részében meghatározott tartományok naprakésszé tétele vagy kiigazítása annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a nehézgépjárművek kialakításában bekövetkezett változásokat és biztosítani lehessen, hogy a tartományok a tájékoztatás és az összehasonlíthatóság szempontjából relevánsak maradjanak;
- d) a II. mellékletben meghatározott nyomonkövetési és bejelentési eljárás kiigazítása az e rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatok figyelembevételére céljából.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat 2025. július 30-ig el kell elfogadni.

12. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

13. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 7. cikk (2) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében és a 11. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása hétéves időszakra szól 2018. július 29-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hétéves időtartam letele előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólágosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letele előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (2) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében és a 11. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

(6) A 7. cikk (2) bekezdése, a 9. cikk (2) bekezdése és a 11. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok csak akkor lépnek hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. június 28-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

I. MELLÉKLET

A nyomon követendő és a bejelentés tárgyát képező adatokra vonatkozó szabályok

A. RÉSZ: A TAGÁLLAMOK ÁLTAL NYOMON KÖVETENDŐ ÉS BEJELENTENDŐ ADATOK:

- a) a tagállam területén nyilvántartásba vett, a 2. cikk második bekezdésének a) és b) pontjában említett összes új nehézgépjármű járműazonosító száma;
- b) a gyártó neve;
- c) gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve);
- d) a karosszéria kódja a megfelelőségi nyilatkozat 38. pontjában meghatározottak szerint, ha rendelkezésre áll;
- e) a 2. cikk második bekezdésének a) pontjában említett nehézgépjárművek esetében az erőátviteli rendszerre vonatkozó, a megfelelőségi nyilatkozat 23., 23.1. és 26. pontjában meghatározott információk.

B. RÉSZ: A NEHÉZGÉPJÁRMŰGYÁRTÓK ÁLTAL NYOMON KÖVETENDŐ ÉS BEJELENTENDŐ ADATOK:

1. A 2. cikk második bekezdésének a) és b) pontjában foglalt nehézgépjárműkategóriákra vonatkozó adatok nyomon követésének és bejelentésének kezdőévei:

Nehézgépjárműkategória	A gépjárműkategórián belüli járműcsoport (az (EU) 2017/2400 rendelet I. mellékletében említettek szerint)	Kezdőév Nyomon követés	Kezdőév Bejelentés
N ₁	—	—	—
N ₂	1. és 2.	2020	2021
N ₃	3.	2020	2021
	4., 5., 9. és 10.	2019	2020
	11., 12. és 16.	2020	2021
M ₁	—	—	—
M ₂	—	—	—
M ₃	—	—	—
O ₃	—	—	—
O ₄	—	—	—

2. Nyomon követendő és bejelentendő adatok:

Szám	Nyomonkövetési paraméterek	Forrás: az (EU) 2017/2400 rendelet IV. mellékletének I. része, ha nincs másképpen jelezve	Leírás
1.	Járműazonosító szám (VIN)	1.1.3.	Jármű- és alkatrész- azonosítás
2.	Motor tanúsítványszáma	1.2.2.	
3.	CdxA ⁽¹⁾ tanúsítványszám (ha van)	1.8.3.	
4.	Sebességváltó tanúsítványszáma	1.3.2.	
5.	Tengely tanúsítványszáma	1.6.2.	
6.	Gumiabroncs tanúsítványszáma, 1. tengely	1.9.2.	
7.	Gumiabroncs tanúsítványszáma, 2. tengely	1.9.6.	
8.	Gumiabroncs tanúsítványszáma, 3. tengely	1.9.10.	
9.	Gumiabroncs tanúsítványszáma, 4. tengely	1.9.14.	

Szám	Nyomonkövetési paraméterek	Forrás: az (EU) 2017/2400 rendelet IV. mellékletének I. része, ha nincs másképpen jelezve	Leírás
10.	Járműkategória (N_1 , N_2 , N_3 , M_1 , M_2 , M_3)	1.1.4.	Járműosztályozás
11.	Tengelykonfiguráció	1.1.5.	
12.	A jármű maximális össztömege (t)	1.1.6.	
13.	Járműcsoport	1.1.7.	
14.	Gyártó neve és címe	1.1.1.	Jármű- és alvázadatok
15.	Gyártmány (gyártó kereskedelmi neve)	1.1.7. Az (EU) 2017/2400 rendelet IV. mellékletének II. része	
16.	Korrigált tényleges saját tömeg (kg)	1.1.8.	
17.	Névleges motorteljesítmény (kW)	1.2.3.	A motor főbb adatai
18.	Üresjárat fordulat/szám (1/min)	1.2.4.	
19.	Motor névleges fordulatszáma (1/min)	1.2.5.	
20.	Motortérfogat (l)	1.2.6.	
21.	Referencia-tüzelőanyag típusa (dízel/LPG/CNG...)	1.2.7.	
22.	A C_{dx} érték előállításához használt tanúsítási opció (standard értékek/mérés)	1.8.2.	Aerodinamika
23.	C_{dx} érték (légellenállási tényező)	1.8.4.	
24.	A sebességváltó gyártójának neve és címe	—	A sebességváltó főbb adatai
25.	Gyártmány (a sebességváltó gyártójának kereskedelmi neve)	—	
26.	A szimulációs eszköz veszteséggörbéjének előállításához használt tanúsítási opció (1. opció/2. opció/3. opció/standard értékek)	1.3.3.	
27.	A sebességváltó típusa (SMT ⁽²⁾ , AMT ⁽³⁾ , APT ⁽⁴⁾ -S ⁽⁵⁾ , APT-P ⁽⁶⁾)	1.3.4.	
28.	Sebességfokozatok száma	1.3.5.	
29.	Végáttételi arány	1.3.6.	
30.	A lassítófék típusa	1.3.7.	
31.	Teljesítményleadó tengely (igen/nem)	1.3.8.	
32.	A tengelyek gyártójának neve és címe	—	A tengelyek főbb adatai
33.	Gyártmány (a tengelyek gyártójának kereskedelmi neve)	—	
34.	A szimulációs eszköz veszteséggörbéjének előállításához használt tanúsítási opció (standard értékek/mérés)	1.7.3.	
35.	Tengelytípus (pl. standard, egyetlen hajtott tengely)	1.7.4.	
36.	Hátsóhidáttétel	1.7.5.	

Szám	Nyomonkövetési paraméterek	Forrás: az (EU) 2017/2400 rendelet IV. mellékletének I. része, ha nincs másképpen jelezve	Leírás
37.	A szimulációs eszköz veszteséggörbéjének előállításához használt tanúsítási opció (standard értékek/mérés)	1.6.3.	Szöghajtás adatai
38.	Szöghajtási arány	1.6.4.	
39.	A gumiabroncsok gyártójának neve és címe	—	Az abroncsok főbb adatai
40.	Gyártmány (a gumiabroncsok gyártójának kereskedelmi neve)	—	
41.	Abroncsméret, 1. tengely	1.9.1.	
42.	Fajlagos gördülési ellenállási tényező (RRC) az 1. tengely összes abroncsánál	1.9.3.	
43.	Abroncsméret, 2. tengely	1.9.4.	
44.	Ikertengely (igen/nem), 2. tengely	1.9.5.	
45.	Fajlagos gördülési ellenállási tényező (RRC) a 2. tengely összes abroncsánál	1.9.7.	
46.	Abroncsméret, 3. tengely	1.9.8.	
47.	Ikertengely (igen/nem), 3. tengely	1.9.9.	
48.	Fajlagos gördülési ellenállási tényező (RRC) a 3. tengely összes abroncsánál	1.9.11.	
49.	Abroncsméret, 4. tengely	1.9.12.	
50.	Ikertengely (igen/nem), 4. tengely	1.9.13.	
51.	Fajlagos gördülési ellenállási tényező (RRC) a 4. tengely összes abroncsánál	1.9.15.	
52.	A motorhűtő ventilátor technológiája	1.10.1.	A segédberendezések fő adatai
53.	A szervokormány-szivattyú technológiája	1.10.2.	
54.	Az elektromos rendszer technológiája	1.10.3.	
55.	A pneumatikus rendszer technológiája	1.10.4.	
56.	Felhasználási cél (távolsági, távolsági (EMS (?)), regionális, regionális (EMS), városi, helyközi, építőipari)	2.1.1.	Szimulációs paraméterek (minden egyes felhasználási cél/terhelés/tüzelőanyag-kombinációra)
57.	Terhelés (a szimulációs eszközben meghatározottak szerint) (kg)	2.1.2.	
58.	Tüzelőanyag fajtája (dízel, benzin/LPG/CNG/...)	2.1.3.	
59.	A jármű össztömege a szimulációban (kg)	2.1.4.	
60.	Átlagsebesség (km/h)	2.2.1.	A jármű menetteljesítménye (minden egyes felhasználási cél/terhelés/tüzelőanyag-kombinációra)
61.	Minimális pillanatnyi sebesség (km/h)	2.2.2.	
62.	Maximális pillanatnyi sebesség (km/h)	2.2.3.	
63.	Maximális lassulás (m/s ²)	2.2.4.	
64.	Maximális gyorsulás (m/s ²)	2.2.5.	
65.	Teljes terhelés a járművezetési idő arányában	2.2.6.	

Szám	Nyomonkövetési paraméterek	Forrás: az (EU) 2017/2400 rendelet IV. mellékletének I. része, ha nincs másképpen jelezve	Leírás
66.	Sebességfokozatok száma összesen	2.2.7.	
67.	Teljes megtett távolság (km)	2.2.8.	
68.	CO ₂ -kibocsátás (g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km értékekben kifejezve)	2.3.13–2.3.16.	CO ₂ -kibocsátás és tüzelőanyag-fogyasztás (minden egyes felhasználási cél/terhelés/tüzelőanyag-kombináció-ra)
69.	Tüzelőanyag-fogyasztás (g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km, l/100 km, l/t-km, l/p-km, l/m ³ -km, MJ/km, MJ/t-km, MJ/p-km, MJ/m ³ -km értékekben kifejezve)	2.3.1–2.3.12.	
70.	A szimulációs eszköz verziója (X.X.X.)	3.1.1.	Szoftver- és felhasználóadatok
71.	A szimuláció dátuma és időpontja	3.1.2.	
72.	A szimulációs eszköz működtetésére vonatkozó engedély száma	—	
73.	A szimuláció eredményének kriptográfiai hash-e	3.1.4.	
74.	Fejlett CO ₂ -csökkentési technológiák	—	A jármű CO ₂ -kibocsátásának csökkentését célzó technológiák
75.	A motor által a világszinten harmonizált tranziens ciklusban (WHTC ⁽⁸⁾) kibocsátott CO ₂ tömege (g/kWh)	Az (EU) 582/2011 rendelet I. melléklete 5. függeléke kiegészítésének 1.4.2. pontja, illetve 7. függeléke kiegészítésének 1.4.2. pontja, bármelyik is alkalmazandó	A motor CO ₂ -kibocsátása és fajlagos tüzelőanyag-fogyasztása
76.	A motor tüzelőanyag-fogyasztása a világszinten harmonizált tranziens ciklusban (WHTC) (g/kWh)	Az (EU) 582/2011 rendelet I. melléklete 5. függeléke kiegészítésének 1.4.2. pontja, illetve 7. függeléke kiegészítésének 1.4.2. pontja, bármelyik is alkalmazandó	
77.	A motor által a világszinten harmonizált állandósult állapotú ciklusban (WHSC ⁽⁹⁾) kibocsátott CO ₂ tömege (g/kWh)	Az (EU) 582/2011 rendelet I. melléklete 5. függeléke kiegészítésének 1.4.1. pontja, illetve 7. függeléke kiegészítésének 1.4.1. pontja, bármelyik is alkalmazandó	
78.	A motor tüzelőanyag-fogyasztása a világszinten harmonizált állandósult állapotú ciklusban (WHSC) (g/kWh)	Az (EU) 582/2011 rendelet I. melléklete 5. függeléke kiegészítésének 1.4.1. pontja, illetve 7. függeléke kiegészítésének 1.4.1. pontja, bármelyik is alkalmazandó	

(1) Légellenállás.

(2) Szinkronizált kézi sebességváltó.

(3) Automatizált kézi sebességváltó vagy mechanikus kapcsolású automata sebességváltó.

(4) Terhelés alatt kapcsolható automata sebességváltó.

(5) „S elrendezés” a nyomatékátalakító és a sebességváltó csatlakozó mechanikus elemeinek soros elrendezése.

(6) „P elrendezés” a nyomatékátalakító és a sebességváltó csatlakozó mechanikus elemeinek párhuzamos elrendezése (pl. teljesítménynyosztó berendezésekben).

(7) Az európai moduláris rendszer (EMS) a Közösségen belül közlekedő egyes közúti járművek nemzeti és a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb méreteinek, valamint a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb össztömegének megállapításáról szóló, 1996. július 25-i 96/53/EK tanácsi irányelvvel (HL L 235., 1996.9.17., 59. o.) összhangban.

(8) Világszinten harmonizált tranziens ciklus.

(9) Világszinten harmonizált tranziens ciklus.

C. RÉSZ: A 6. CIKKEL ÖSSZHANGBAN TÖRTÉNŐ NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL CÉLJÁBÓL HASZNÁLANDÓ LÉGELLENÁLLÁSI TÉNYEZŐ (CDXA) TARTOMÁNYOK

A 23. adatban említett CdxA értékeknek a 6. cikkkel összhangban történő nyilvánosságra hozatala céljából a Bizottság az alábbi táblázatban szereplő tartományokat használja – a táblázat az egyes CdxA értékeknek megfelelő tartományokat tartalmazza:

Tartomány	CdxA érték [m ²]	
	Min CdxA (CdxA ≥ min CdxA)	Max CdxA (CdxA <MaxCdxA)
A1	0,00	3,00
A2	3,00	3,15
A3	3,15	3,31
A4	3,31	3,48
A5	3,48	3,65
A6	3,65	3,83
A7	3,83	4,02
A8	4,02	4,22
A9	4,22	4,43
A10	4,43	4,65
A11	4,65	4,88
A12	4,88	5,12
A13	5,12	5,38
A14	5,38	5,65
A15	5,65	5,93
A16	5,93	6,23
A17	6,23	6,54
A18	6,54	6,87
A19	6,87	7,21
A20	7,21	7,57
A21	7,57	7,95
A22	7,95	8,35
A23	8,35	8,77
A24	8,77	9,21

II. MELLÉKLET

Adatbejelentés és -kezelés

1. TAGÁLLAMOK ÁLTALI BEJELENTÉS

- 1.1. Az I. melléklet A. pontjában meghatározott adatokat a 4. cikkel összhangban az illetékes hatóság kapcsolattartó pontján keresztül, elektronikus adatátvitel útján kell továbbítani az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (a továbbiakban: az ügynökség) által kezelt központi adattárba.

A kapcsolattartó pont köteles értesíteni a Bizottságot és az ügynökséget azzal egy időben, hogy az adatokat e-mailben továbbítja az alábbi címekre:

EC-CO2-HDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

és

HDV-monitoring@eea.europa.eu

2. GYÁRTÓK ÁLTALI BEJELENTÉS

- 2.1. A gyártóknak haladéktalanul, de legkésőbb 2018. december 31-ig be kell jelenteniük a Bizottságnak az alábbi információkat:

- a) a megfeleléségi nyilatkozatban vagy az egyedi jóváhagyási bizonyítványban feltüntetett gyártónév;
- b) a gyártónak a 19/2011/EU bizottsági rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott világazonosítója (WMI-kód), amelyet a forgalomba hozott új nehézgépjárművek járműazonosító számaiban kell használni;
- c) az adatoknak az ügynökség üzleti adattárába történő feltöltéséért felelős kapcsolattartó pont.

A gyártók továbbá az ezen információkban bekövetkezett változásokról is kötelesek haladéktalanul tájékoztatni a Bizottságot.

A bejelentéseket az 1.1. pontban említett címzetteknek kell elküldeni.

- 2.2. A piacra belépő új gyártóknak haladéktalanul meg kell küldeniük a Bizottságnak a 2.1. pontban említett információkat.
- 2.3. Az I. melléklet B részének 2. pontjában meghatározott adatokat az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban a gyártó kapcsolattartó pontján keresztül, elektronikus adatátvitel útján kell továbbítani az ügynökség által kezelt üzleti adattárba.

A kapcsolattartó pont köteles értesíteni a Bizottságot és az ügynökséget azzal egy időben, hogy az adatokat e-mailben továbbítja az 1.1. pontban említett címekre.

3. ADATKEZELÉS

- 3.1. Az ügynökség kezeli az 1.1. és 2.3. ponttal összhangban továbbított adatokat, és a kezelt adatokat rögzíti a nyilvántartásban.
- 3.2. Az előző naptári évben nyilvántartásba vett nehézgépjárműveknek a nyilvántartásban rögzített adatait 2020-tól kezdődően minden évben október 31-ig közzé kell tenni, kivéve a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokat.

⁽¹⁾ A Bizottság 19/2011/EU rendelete (2011. január 11.) a gépjárművek és pótkocsijaik hatóságilag előírt gyári adattáblájára és járműazonosító számára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról, továbbá a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról szóló 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 8., 2011.1.12., 1. o.).

- 3.3. Amennyiben az illetékes hatóság vagy a gyártók hibát találnak a benyújtott adatokban, a központi vagy az üzleti adattárba küldött hibaértesítési jelentés és az 1.1. pontban említett címekre küldött e-mail útján kötelesek haladéktalanul tájékoztatni a Bizottságot és az ügynökséget.
 - 3.4. A Bizottság az ügynökség támogatásával ellenőrzi a bejelentett hibákat, és adott esetben korrigálja a nyilvántartásban szereplő adatokat.
 - 3.5. A Bizottság az ügynökség támogatásával az adatok továbbítására vonatkozó határidő előtt kellő időben rendelkezésre bocsátja az 1.1. és 2.3. pontban említett adatátvitelhez szükséges elektronikus formátumokat.
-

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/957 IRÁNYELVE

(2018. június 28.)

a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A munkavállalók szabad mozgása, a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága a belső piac alapvető, az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) rögzített elvei. Az Unió továbbfejlesztette ezen elvek végrehajtását és érvényesítését, amelyre a vállalkozások számára egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a munkavállalói jogok tiszteletben tartásának garantálása céljából kerül sor.
- (2) A szolgáltatásnyújtás szabadsága magában foglalja a vállalkozásoknak azt a jogát, hogy másik tagállam területén nyújtsanak szolgáltatásokat, amely tagállam területére ideiglenesen kiküldhetik saját munkavállalóikat az említett célból. Az EUMSZ 56. cikkének megfelelően tilos az Unión belüli szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó minden korlátozás a tagállamok olyan állampolgárai tekintetében, akik nem abban a tagállamban letelepedettek, mint a szolgáltatást igénybe vevő személy.
- (3) Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke értelmében az Uniónak elő kell mozdítania a társadalmi igazságszolgáltatást és a szociális védelmet. Az EUMSZ 9. cikke értelmében az Uniónak politikai és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során figyelembe kell vennie a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális védelem biztosítására és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás, a képzés és az emberi egészség védelmének magas szintjére vonatkozó követelményeket.
- (4) A 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ elfogadása óta több mint húsz év telt el, ezért szükségessé vált megvizsgálni, hogy az irányelv továbbra is megfelelő egyensúlyt teremtsen-e a szolgáltatásnyújtás szabadságának előmozdítására, valamint egyfelől az egyenlő feltételek garantálására, másfelől a kiküldött munkavállalók jogainak védelmére irányuló igény között. Annak érdekében, hogy garantált legyen a szabályok egységes alkalmazása és a valódi társadalmi konvergencia megvalósulása, a 96/71/EK irányelv felülvizsgálata mellett prioritásként kell kezelni a 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ végrehajtását és érvényesítését.

⁽¹⁾ HL C 75., 2017.3.10., 81. o.

⁽²⁾ HL C 185., 2017.6.9., 75. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. május 29-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. június 21-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/67/EU irányelve (2014. május 15.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (HL L 159., 2014.5.28., 11. o.).

- (5) Rendkívül fontos, hogy elegendő mennyiségű és pontos statisztikai adat álljon rendelkezésre a kiküldött munkavállalókra vonatkozóan, különös tekintettel arra, hogy az egyes foglalkoztatási ágazatokban és tagállamokra lebontva hány kiküldött munkavállaló van. A tagállamoknak és a Bizottságnak össze kell gyűjteniük és nyomon kell követniük ezeket az adatokat.
- (6) Az egyenlő bánásmód elve és az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés tilalma az alapító szerződések óta az uniós jog szerves részét képezi. A munkavállalók egyenlő díjazásának elvét a másodlagos jog juttatta érvényre nemcsak a nők és a férfiak között, hanem a határozott idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók és a hasonló helyzetben lévő, határozatlan időre alkalmazott munkavállalók, a rész és a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalók, valamint a kölcsönzött munkavállalók és a kölcsönvevő vállalkozás által foglalkoztatott, hasonló helyzetben lévő munkavállalók között is. Az említett elvek magukban foglalják minden olyan intézkedés tilalmát, amely közvetve vagy közvetlenül az állampolgárságon alapuló megkülönböztetéshez vezet. Ezen elvek alkalmazása során figyelembe kell venni az Európai Unió Bíróságának vonatkozó ítélezési gyakorlatát.
- (7) Az illetékes hatóságoknak és szervezeteknek – a nemzeti jognak és/vagy gyakorlatnak megfelelően – képesnek kell lenniük annak ellenőrzésére, hogy a kiküldött munkavállalók számára a munkáltatók által közvetve vagy közvetlenül biztosított elszállásolás körülményei megfelelnek-e annak a nemzeti szabályozásnak, amely abban a tagállamban, amelynek a területére a munkavállalót kiküldték (a továbbiakban: a fogadó tagállam) a kiküldött munkavállalókra is alkalmazandó.
- (8) Azon kiküldött munkavállalóknak, akiket a fogadó tagállamban található szokásos munkavégzési helyükről ideiglenesen másik munkavégzési helyre küldenek, az utazással, az ellátással és a szállással kapcsolatos kiadások fedezésére legalább ugyanolyan összegű, az otthonuktól munkavégzés miatt távol lévő munkavállalókat megillető juttatásokban vagy költségtérítésben kell részesülniük, mint amelyek az adott tagállam helyi munkavállalóit illetik meg. Helyénvaló, hogy ugyanez vonatkozzon a kiküldött munkavállalók azon költségeire is, amelyek abban az esetben merülnek fel, ha a kiküldött munkavállalóknak a fogadó tagállamban található szokásos munkavégzési helyükre el és onnan vissza kell utazniuk. El kell kerülni az utazással, az ellátással és a szállással kapcsolatos kiadások kettős kifizetését.
- (9) A kiküldetés jellegénél fogva ideiglenes. A kiküldött munkavállalók a kiküldetés tárgyát képező munka elvégzését követően általában visszatérnek a küldő tagállamba. Mindemelllett tekintettel arra, hogy néhány esetben a kiküldetés hosszú távra szól, valamint a fogadó tagállam munkaerőpiaca és az ilyen hosszú távra kiküldött munkavállalók között fennálló kapcsolatot elismerendő, a 12 hónapnál hosszabb időre szóló kiküldetések esetén a fogadó tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a területükre munkavállalókat küldő vállalkozások garantálják az említett munkavállalók vonatkozásában egy sor kiegészítő, a munkavégzés helye szerinti tagállam munkavállalóira kötelezően alkalmazandó, foglalkoztatásra vonatkozó feltétel érvényesülését. Ezt az időtartamot meg kell hosszabbítani, amennyiben a szolgáltató indokolással ellátott értesítést nyújt be.
- (10) A munkavállalók nagyobb fokú védelmének biztosítása elengedhetetlen ahhoz, hogy mind hosszú, mind pedig rövid távon meg lehessen őrizni a méltányos alapon történő szolgáltatásnyújtás szabadságát, különösen a Szerződésekben garantált jogokkal való visszaélés megelőzése révén. A munkavállalók ilyen védelmét biztosító szabályok ugyanakkor nem érinthetik a más tagállam területére munkavállalókat kiküldő vállalkozásoknak azt a jogát, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságára hivatkozzanak, ideértve azokat az eseteket is, amikor a kiküldetés időtartama meghaladja a 12 vagy adott esetben a 18 hónapot. Ezért a 12 vagy adott esetben a 18 hónapot meghaladó időtartamú kiküldetés keretében kiküldött munkavállalókra alkalmazandó minden rendelkezésnek összeegyeztethetőnek kell lennie az említett szabadsággal. Az állandó ítélezési gyakorlat szerint a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozása csak akkor megengedhető, amennyiben azt közérdeken alapuló kényszerítő indokok igazolják, valamint ha az arányos és szükséges.
- (11) Amennyiben a kiküldetés időtartama meghaladja a 12 vagy adott esetben a 18 hónapot, a valamely más tagállam területére munkavállalókat kiküldő vállalkozások által biztosítandó kiegészítő foglalkoztatásra vonatkozó feltételeket azokra a munkavállalókra is alkalmazni kell, akiket ugyanazon munkát ugyanazon a helyen végző, más kiküldött munkavállalók helyettesítésére küldenek ki, mivel ennek révén lehet gondoskodni arról, hogy az említett helyettesítésre ne az egyébként alkalmazandó szabályok megkerülése céljából kerüljön sor.
- (12) A 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rögzíti azt az elvet, hogy a kölcsönzött munkavállalókra vonatkozó alapvető munka- és foglalkoztatási feltételeknek legalább olyan szintűeknek kell lenniük, mintha az adott állás betöltésére a kölcsönvevő vállalkozás vette volna fel őket. Ezt az elvet kell alkalmazni a másik tagállam területére kiküldött, kölcsönzött munkavállalókra is. Amennyiben ez az elv alkalmazandó, a kölcsönvevő vállalkozásnak tájékoztatnia kell a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozást a munkavállalói esetében alkalmazott munkafeltételekről és díjazásról. A tagállamok bizonyos feltételek mellett mentességet engedélyezhetnek a 2008/104/EK irányelv 5. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti egyenlő bánásmód és egyenlő fizetés elve alól. E mentesség alkalmazása esetén a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozásnak nincs szüksége a kölcsönvevő vállalkozásnál biztosított munkafeltételekről való tájékoztatásra, következésképpen a tájékoztatási kötelezettség ez esetben nem alkalmazandó.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/104/EK irányelve (2008. november 19.) a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről (HL L 327., 2008.12.5., 9. o.).

- (13) A tapasztalatok azt mutatják, hogy a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozások vagy munkaerőt rendelkezésre bocsátó vállalkozások által valamely kölcsönvevő vállalkozáshoz kölcsönzött munkavállalókat a szolgáltatások transznacionális nyújtása keretében olykor valamely más tagállam területére küldik. Ezeknek a munkavállalóknak a védelmét biztosítani kell. Annak lehetővé tétele érdekében, hogy a munkáltató adott esetben a foglalkoztatásra vonatkozó, a kiküldött munkavállalók tekintetében kedvezőbb feltételeket alkalmazhassa, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a kölcsönvevő vállalkozás tájékoztassa a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozást vagy munkaerőt rendelkezésre bocsátó vállalkozást azon kiküldött munkavállalókról, akik a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozás vagy munkaerőt rendelkezésre bocsátó vállalkozás vagy kölcsönvevő vállalkozás munkavállalójaként a szokásos tagállamhoz képest ideiglenesen eltérő tagállam területén dolgoznak.
- (14) A 96/71/EK irányelvhez hasonlóan ez az irányelv nem érintheti a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ és a 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ alkalmazását.
- (15) A nemzetközi közúti szállításban végzett munkát nagyfokú mobilitás jellemzi, ezért ezen irányelv végrehajtása az említett ágazatban sajátos jogi kérdéseket és problémákat vet fel, amelyeket a mobilitási csomag keretében a közúti szállításra vonatkozó olyan különös szabályokkal kell kezelni, amelyek egyúttal a csalások és a visszaélések elleni küzdelmet is erősítik.
- (16) Egy ténylegesen integrált és versengő belső piacon a vállalkozások olyan tényezők alapján versenyeznek, mint a termelékenység, a hatékonyság, a munkaerő iskolázottsága és képzés szintje, valamint termékeik és szolgáltatásaik minősége és innovatív jellege.
- (17) A tagállamok hatáskörébe tartozik, hogy nemzeti joguknak és/vagy gyakorlatuknak megfelelően meghatározzák a díjazásra vonatkozó szabályokat. A bérek megállapítása a tagállamok és a szociális partnerek kizárólagos hatáskörébe tartozik. Különös figyelmet kell fordítani arra, hogy ne legyenek veszélyeztetve a nemzeti bérmegállapítási rendszerek vagy az érintett felek szabadsága.
- (18) A kiküldött munkavállaló számára fizetett díjazás és a fogadó tagállam nemzeti jogának és/vagy gyakorlatának megfelelően fizetendő díjazás összehasonlításakor a díjazás bruttó összegét kell figyelembe venni. A díjazás teljes bruttó összegét kell összehasonlítani a díjazásnak az ezen irányelvben meghatározott, kötelezőnek nyilvánított egyes tételei helyett. Mindazonáltal az átláthatóság biztosítása és az illetékes hatóságoknak és szervezeteknek az ellenőrzések végrehajtása során történő támogatása érdekében szükséges, hogy a díjazás egyes tételei a küldő tagállam nemzeti jogának és gyakorlatának megfelelően kellő részletességgel azonosíthatók legyenek. A kiküldetéshez tartozó juttatásokat a díjazás részének kell tekinteni. A kiküldetéssel járó azon juttatásokat, amelyek nem foglalják magukban a kiküldetés miatt – így például utazás, ellátás és szállás címén – ténylegesen felmerült költségeket, a díjazás teljes bruttó összegének összehasonlítása céljából a díjazás részének kell tekinteni.
- (19) A kiküldetéshez tartozó juttatások gyakran többféle célt szolgálnak. Azon juttatások, amelyek célja a kiküldetés kapcsán – így például utazás, ellátás és szállás címén – felmerülő költségek megtérítése, nem tekinthetők a díjazás részének. A tagállamok feladata, hogy nemzeti jogukkal és/vagy gyakorlatukkal összhangban meghatározzák az ilyen költségek megtérítésére vonatkozó szabályokat. A munkáltatónak a munkaviszonyra alkalmazandó nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban kell megtérítenie a kiküldött munkavállalók ilyen költségeit.
- (20) A kiküldetéshez tartozó juttatások relevanciájára tekintettel el kell kerülni az annak megállapításával kapcsolatos bizonytalanságot, hogy az ilyen juttatások mely részei szolgálják a kiküldetés miatt felmerült költségek megtérítését. A juttatások teljes összegét költségterítésként kifizetendőknek kell tekinteni, kivéve, ha a munkaviszonyra alkalmazandó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekből, kollektív szerződésekből, választott bírósági ítéletekből vagy szerződéses megállapodásokból származó, a foglalkoztatásra vonatkozó feltételek meghatározzák, hogy a juttatások mely részei szolgálják a kiküldetés miatt felmerült költségek megtérítését és melyek minősülnek díjazásnak.
- (21) A díjazás tételeinek és a foglalkoztatásra vonatkozó, nemzeti jogon vagy az ezen irányelvben említett kollektív szerződéseken alapuló egyéb feltételeknek minden vállalkozás és kiküldött munkavállaló számára egyértelműnek és átláthatónak kell lenniük. Mivel az információk átláthatósága és az azokhoz való hozzáférés alapvető fontosságú a jogbiztonság és a jogérvényesülés szempontjából, tekintettel a 2014/67/EU irányelv 5. cikkére, indokolt a tagállamok kötelezettségét arra is kiterjeszteni, hogy egységes hivatalos nemzeti honlapon tegyék közzé a díjazás kötelező tételeire vonatkozó, foglalkoztatásra vonatkozó feltételekről szóló információkat, valamint a 12 vagy adott esetben 18 hónapot meghaladó kiküldetésre alkalmazandó, foglalkoztatásra vonatkozó kiegészítő feltételeket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról (HL L 284., 2009.10.30., 1. o.).

Minden tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy az egységes hivatalos nemzeti honlap pontos és naprakész információkat tartalmazzon. A kiküldött munkavállalók tekintetében biztosítandó, a foglalkoztatásra vonatkozó feltételeknek való meg nem felelés esetén a vállalkozásokkal szemben előírt szankciónak arányosnak kell lennie, figyelembe véve különösen azt, hogy az egységes hivatalos nemzeti honlapon a foglalkoztatásra vonatkozó feltételekről nyújtott információkat a 2014/67/EU irányelv 5. cikkében foglaltakkal összhangban, a szociális partnerek autonómiájának tiszteletben tartásával szolgáltatják-e.

- (22) A 2014/67/EU irányelv több rendelkezést tartalmaz annak biztosítása érdekében, hogy a munkavállalók kiküldésére vonatkozó szabályok érvényre jussanak, és azokat valamennyi vállalkozás betartsa. Az említett irányelv 4. cikke felsorolja azokat a ténybeli elemeket, amelyeket figyelembe lehet venni az egyes konkrét helyzetek átfogó értékeléséhez annak érdekében, hogy meg lehessen állapítani, mely esetekben van szó ténylegesen kiküldetésről, és hogy megelőzhetőek legyenek a visszaélések, illetve a szabályok kijátszása.
- (23) A munkáltatóknak a kiküldetés megkezdése előtt megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy a 91/533/EGK tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban a kiküldetés tekintetében a munkavállalók rendelkezésére bocsássák a foglalkoztatásra vonatkozó feltételekkel kapcsolatos alapvető információkat.
- (24) Ez az irányelv kiegyensúlyozott keretet biztosít a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a kiküldött munkavállalók védelme tekintetében, amely keret megkülönböztetéstől mentes, átlátható és arányos, és egyúttal tiszteletben tartja a nemzeti munkaügyi kapcsolatrendszerek sokféleségét is. Ezen irányelv nem akadályozza a kiküldött munkavállalók számára foglalkoztatásra vonatkozó kedvezőbb feltételek alkalmazását.
- (25) Az alvállalkozói helyzetekben való visszaélések megakadályozása és a kiküldött munkavállalók jogainak védelme céljából a tagállamoknak a 2014/67/EU irányelv 12. cikkével összhangban intézkedéseket kell hozniuk az alvállalkozói felelősség biztosítása céljából.
- (26) A 96/71/EK irányelv megfelelő alkalmazásának biztosítása céljából meg kell erősíteni a tagállamok illetékes hatóságai és/vagy szervei közötti koordinációt, valamint az uniós szintű együttműködést a munkavállalók kiküldetésével kapcsolatos csalások elleni küzdelem területén.
- (27) A munkavállalók kiküldetésével kapcsolatos csalások elleni küzdelem keretében az (EU) 2016/344 európai parlamenti és tanácsi határozattal⁽²⁾ létrehozott, a be nem jelentett munkavégzés kezelésére irányuló együttműködés erősítését célzó európai platformnak (a továbbiakban: a platform) – megbízásával összhangban – részt kell vennie a családi ügyek nyomon követésében és értékelésében, javítania kell a tagállamok közötti közigazgatási együttműködés végrehajtását és hatékonyságát, riasztási mechanizmusokat kell kidolgoznia, továbbá támogatnia kell az illetékes hatóságok vagy szervek közötti megerősített közigazgatási együttműködést és információcserét. Ennek során a platformnak szorosan együtt kell működnie a 2009/17/EK bizottsági határozattal⁽³⁾ létrehozott, a munkavállalók kiküldetésével foglalkozó szakértői bizottsággal.
- (28) A munkavállalók kiküldetésével kapcsolatos csalások vagy visszaélések bizonyos eseteinek transznacionális jellege olyan konkrét intézkedések meghozatalát indokolja, amelyek az ellenőrzések és a vizsgálatok, valamint az érintett tagállamok illetékes hatóságai vagy szervei közötti információcsere transznacionális dimenziójának megerősítését célozzák. E célból, a 96/71/EK és a 2014/67/EU irányelvben, különösen a 2014/67/EU irányelv 7. cikkének (4) bekezdésében előírt közigazgatási együttműködés keretében az illetékes hatóságoknak vagy szervezeteknek rendelkezniük kell azokkal az eszközökkel, amely szükségesek ahhoz, hogy fel tudják hívni a figyelmet az ilyen esetekre, és hogy információcserét tudjanak folytatni az ilyen csalások megelőzése és a velük szembeni fellépés céljából.
- (29) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽⁴⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.

⁽¹⁾ A Tanács 91/533/EGK irányelve (1991. október 14.) a munkaadónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéről (HL L 288., 1991.10.18., 32. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/344 határozata (2016. március 9.) a be nem jelentett munkavégzés kezelésére irányuló együttműködés erősítését célzó európai platform létrehozásáról (HL L 65., 2016.3.11., 12. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2009/17/EK határozata (2008. december 19.) a munkavállalók kiküldetésével foglalkozó szakértői bizottság felállításáról (HL L 8., 2009.1.13., 26. o.).

⁽⁴⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(30) A 96/71/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 96/71/EK irányelv módosításai

A 96/71/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép: „Tárgy és hatály”;
- b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(-1) Ez az irányelv biztosítja a kiküldött munkavállalók védelmét a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos kiküldetésük során azzal, hogy kötelezően alkalmazandó rendelkezéseket állapít meg a munkakörülményekre, valamint a munkavállalók egészségének és biztonságának védelmére vonatkozóan, amelyeket tiszteletben kell tartani.

(-1a) Ez az irányelv semmilyen módon nem befolyásolja a tagállamokban és uniós szinten elismert alapvető jogoknak – beleértve a sztrájkjogokat vagy a sztrájk szabadságának vagy a tagállamokban fennálló konkrét munkaügyi kapcsolatrendszerek keretébe tartozó egyéb lépések megtétele jogának vagy szabadságának – a nemzeti jog és/vagy gyakorlat szerinti gyakorlását. Nem érinti továbbá a nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban lévő, kollektív szerződésekkel kapcsolatos tárgyalásokhoz, azok megkötéséhez és érvényesítéséhez való jogot, vagy a kollektív fellépéshez való jogot.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozásként vagy munkaerőt rendelkezésre bocsátó vállalkozásként munkavállalót kölcsönöz ki egy tagállam területén letelepedett vagy ott működő kölcsönvevő vállalkozáshoz, feltéve, hogy a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozás vagy a munkaerőt rendelkezésre bocsátó vállalkozás és a munkavállaló a kiküldetés idején munkaviszonyban áll egymással.”;

ii. a bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Amennyiben a kölcsönvevő vállalkozáshoz valamely munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozás vagy munkaerőt rendelkezésre bocsátó vállalkozás által a c) pontban említettek szerint kölcsönözött munkavállalónak a kölcsönvevő vállalkozás általi, az a), b) vagy c) pont értelmében vett transznacionális szolgáltatásnyújtás keretében kell munkát végeznie a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozás, a munkaerőt rendelkezésre bocsátó vállalkozás vagy a kölcsönvevő vállalkozás részére folytatott szokásos munkavégzésének helye szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén, a munkavállalót az azon munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozás vagy munkaerőt rendelkezésre bocsátó vállalkozás által az adott tagállam területére kiküldött munkavállalónak kell tekinteni, amellyel munkaviszonyban áll. A munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozást vagy munkaerőt rendelkezésre bocsátó vállalkozást az (1) bekezdésben említett vállalkozásnak kell tekinteni, és annak maradéktalanul meg kell felelnie ezen irányelv és a 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) vonatkozó rendelkezéseinek.

A kölcsönvevő vállalkozás a második albekezdésben említett munkavégzés megkezdése előtt köteles kellő időben tájékoztatni a munkavállalót kölcsönző munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozást vagy munkaerőt rendelkezésre bocsátó vállalkozást.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/67/EU irányelve (2014. május 15.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködéséről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (HL L 159., 2014.5.28., 11. o.)”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok a munkaviszonyra alkalmazandó jogtól függetlenül biztosítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozások az egyenlő bánásmód elve alapján garantálják a területükön kiküldetésben lévő munkavállalók számára az alábbiakkal kapcsolatos olyan, foglalkoztatásra vonatkozó feltételeket, amelyeket a munkavégzés helye szerinti tagállamban:

— törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés, és/vagy

- olyan kollektív szerződés vagy választott bírósági ítélet határoz meg, amelyet a (8) bekezdés értelmében általánosan alkalmazandónak nyilvánítottak vagy amely az említett bekezdés értelmében egyéb módon alkalmazandó:
- a) maximális munkaidő és minimális pihenőidő;
 - b) minimális éves fizetett szabadság;
 - c) díjazás, ideértve a túlmunka díjazását is; ez a pont nem vonatkozik a kiegészítő foglalkoztatási nyugdíjrendszerekre;
 - d) a munkavállalók rendelkezésre bocsátásának feltételei, különösen a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozások esetében;
 - e) munkahelyi egészség, biztonság és higiénia;
 - f) védintézkedések a várandós vagy gyermekágyas nők, gyermekek és fiatalok foglalkoztatására vonatkozó feltételeket illetően;
 - g) a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód és más, megkülönböztetést tiltó rendelkezések;
 - h) a munkavállalók elszállásolására vonatkozó feltételek, amennyiben a szokásos munkavégzési helyüktől eltérő helyen munkát végző munkavállalók számára a munkáltató biztosít szállást;
 - i) az otthonuktól munkavégzés miatt távol lévő munkavállalókat az utazással, az ellátással és a szállással kapcsolatos költségek fedezése céljából megillető juttatások vagy költségtérítés mértéke.

Az i) pont kizárólag a kiküldött munkavállalóknak abban az esetben felmerülő utazási, étkezési és szállás költségeire vonatkozik, amikor a kiküldetésük helye szerinti tagállamban található szokásos munkavégzési helyükre el és onnan vissza kell utazniuk, illetve amikor a munkáltatójuk az említett szokásos munkavégzési helyről ideiglenesen egy másik munkavégzési helyre küldi őket.

Ezen irányelv alkalmazásában a díjazás fogalmát azon tagállam nemzeti joga és/vagy gyakorlata alapján kell meghatározni, amelynek a területén a munkavállaló kiküldetésben tartózkodik, és az magában foglalja a díjazás minden olyan elemét, amelyet a szóban forgó tagállamban kötelezővé nyilvánítottak nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés útján, vagy általánosan alkalmazandónak nyilvánított vagy a (8) bekezdésnek megfelelően egyébként alkalmazandó kollektív szerződés vagy választott bírósági ítélet útján.

A 2014/67/EU irányelv 5. cikkét nem érintve a tagállamok – a nemzeti jognak és/vagy gyakorlatnak megfelelően, indokolatlan késedelem nélkül és átlátható módon – közzéteszik a szóban forgó cikkben említett egységes hivatalos nemzeti honlapon a foglalkoztatás feltételeire vonatkozó információkat, beleértve a díjazásnak az e bekezdés harmadik albekezdésében említett elemeit és az e cikk (1a) bekezdése szerinti minden foglalkoztatásra vonatkozó feltételt.

A tagállamok biztosítják, hogy az egységes hivatalos nemzeti honlapon közzétett információk pontosak és naprakészek legyenek. A Bizottság a honlapján közzéteszi az egységes hivatalos nemzeti honlapok elérhetőségét.

Amennyiben az egységes hivatalos nemzeti honlapon szereplő információk – a 2014/67/EU irányelv 5. cikkében előírtak ellenére – nem jelzik, hogy mely foglalkoztatásra vonatkozó feltételek alkalmazandók, ezt a körülményt a nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban figyelembe kell venni az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciók megállapításakor, az említett szankciók arányosságának biztosításához szükséges mértékben.”;

- b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Amennyiben a kiküldetés tényleges időtartama meghaladja a 12 hónapot, a tagállamok a munkaviszonyra alkalmazandó jogtól függetlenül biztosítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozások az e cikk (1) bekezdésében említett, foglalkoztatásra vonatkozó feltételeken túl az egyenlő bánásmód elve alapján garantálnak a területükön kiküldetésben lévő munkavállalók esetében valamennyi olyan alkalmazandó, foglalkoztatásra vonatkozó feltételt, amelyek a munkavégzés helye szerinti tagállamban meghatározásra kerültek:

— törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés útján, és/vagy

— olyan kollektív szerződés vagy választott bírósági ítélet útján, amelyet általánosan alkalmazandónak nyilvánítottak vagy amely a (8) bekezdésnek megfelelően egyéb módon alkalmazandó.

E bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó az alábbiakra:

- a) a munkaszerződés megkötésére, valamint megszüntetésére vagy megszüntetésére vonatkozó eljárások, alaki követelmények és feltételek, beleértve a versenytilalmi kikötéseket is;
- b) a kiegészítő foglalkoztatói nyugdíjrendszerek.

Amennyiben a szolgáltató indokolással ellátott értesítést nyújt be, a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam 18 hónapra meghosszabbítja az első albekezdésben említett időtartamot.

Amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozás egy kiküldött munkavállalót egy ugyanazt a feladatot ugyanazon a helyen ellátó másik kiküldött munkavállalóval helyettesít, a kiküldetés időtartamának – e bekezdés alkalmazásakor – az egyes kiküldött munkavállalók kiküldetése időtartamának összesített időtartamával kell megegyeznie.

Az ezen bekezdés negyedik albekezdésében említett „ugyanazt a feladatot ugyanazon a helyen” fogalmat többek között a nyújtandó szolgáltatás jellegének, az elvégzendő feladatnak és a munkahely(ek) címének figyelembevételével kell meghatározni.

(1b) A tagállamok előírják, hogy az 1. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett vállalkozások a kiküldött munkavállalók esetében garantálják azokat a foglalkoztatásra vonatkozó feltételeket, amelyek a 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 5. cikke értelmében alkalmazandók a munkavégzés helye szerinti tagállamban letelepedett munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozások által kölcsönözött munkavállalókra.

A kölcsönvevő vállalkozásnak az e bekezdés első albekezdése szerinti mértékben tájékoztatnia kell az 1. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett vállalkozásokat azokról a foglalkoztatásra vonatkozó feltételekről, amelyeket a munkafeltételek és a díjazás tekintetében alkalmaz.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/104/EK irányelve (2008. november 19.) a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről (HL L 327., 2008.12.5., 9. o.);

- c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az (1)–(6) bekezdés nem akadályozza a munkavállalók számára kedvezőbb foglalkoztatásra vonatkozó feltételek alkalmazását.

A kiküldetéshez tartozó juttatásokat a díjazás részének kell tekinteni, kivéve, ha azokat a kiküldetés miatt ténylegesen – így például utazás, ellátás és szállás címén – felmerülő költségek megtérítésére fizetik ki. A munkáltatónak – az (1) bekezdés első albekezdése h) pontjának sérelme nélkül – a munkaviszonyra alkalmazandó nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban kell megtérítenie a munkavállaló ilyen kiadásait.

Ha a munkaviszonyra alkalmazandó, foglalkoztatásra vonatkozó feltételek nem határozzák meg, hogy a kiküldetéshez tartozó juttatások a kiküldetés miatt ténylegesen felmerülő költségek megtérítéseként kerülnek-e kifizetésre, vagy a díjazás részét képezik-e, és amennyiben valamelyik eset fennáll, a kiküldetéshez tartozó juttatás mely tételei fizetendők ki a kiküldetés miatt ténylegesen felmerülő költségek megtérítéseként és melyek képezik a díjazás részét, a juttatás teljes összegét úgy kell tekinteni, hogy az költségtérítésre fizetendő ki.”;

- d) a (8) bekezdés második és harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A kollektív szerződéseket vagy választott bírósági ítéleteket az első albekezdés értelmében általánosan alkalmazandónak nyilvánító rendszer hiányában – vagy azok kiegészítéseként – a tagállamok, ha úgy döntenek, a következőket vehetik alapul:

- olyan kollektív szerződések vagy választott bírósági ítéletek, amelyek általánosan alkalmazandók az adott földrajzi területen az érintett szakmába vagy iparágba tartozó minden hasonló vállalkozásra, és/vagy
- olyan kollektív szerződések, amelyeket a legreprezentatívabb munkáltatói és munkavállalói érdekképviseleti szervezetek nemzeti szinten kötöttek, és amelyeket az egész ország területén alkalmaznak,

feltéve, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozásokra való alkalmazásuk biztosítja az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében felsorolt ügyek tekintetében az említett vállalkozások közötti, valamint az ebben az albekezdésben említett más, hasonló helyzetben lévő vállalkozások közötti egyenlő bánásmódot, valamint figyelembe véve adott esetben a kiküldött munkavállalók számára biztosított, foglalkoztatásra vonatkozó feltételeket az e cikk (1a) bekezdésével összhangban.

A bánásmód akkor tekintendő egyenlőnek e cikk értelmében, ha:

- a hasonló helyzetben lévő hazai vállalkozásokra a kérdéses helyen vagy az érintett ágazatban ugyanazok a kötelezettségek vonatkoznak, mint az 1. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozásokra az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében felsorolt ügyek tekintetében, valamint adott esetben a kiküldött munkavállalók számára biztosított, foglalkoztatásra vonatkozó feltételek tekintetében az e cikk (1a) bekezdésével összhangban, és
- a hasonló helyzetben lévő hazai vállalkozásoknak ugyanolyan következményekkel kell teljesíteniük e kötelezettségeket.”;

e) a (9) és a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok előírhatják az 1. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozásoknak az 1. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett munkavállalók esetében az e cikk (1b) bekezdésében említett, foglalkoztatásra vonatkozó feltételek mellett olyan más feltételek garantálását, amelyek a munkavégzés helye szerinti tagállamban a kölcsönzött munkavállalókra alkalmazandók.

(10) Ezen irányelv nem zárja ki azt, hogy a tagállamok a Szerződésnek megfelelően, a nemzeti vállalkozásokra és más tagállamok vállalkozásaira az egyenlő bánásmód elvét betartva az (1) bekezdés első albekezdésében említettektől eltérő kérdések tekintetében foglalkoztatásra vonatkozó feltételeket alkalmazzanak közrendi rendelkezések esetében.”

3. A 4. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok rendelkeznek az azon illetékes hatóságok vagy szervek, ideértve a közigazgatási hatóságok közötti, többek között uniós szintű együttműködésről, amelyek a nemzeti jog értelmében felelősek a 3. cikkben említett, foglalkoztatásra vonatkozó feltételek ellenőrzéséért. Az ilyen együttműködés magában foglalja különösen e hatóságok vagy szervek a munkavállalók transznacionális kikölcsönzésére vonatkozó tájékoztatás iránti indokolt kérelmének megválaszolását, valamint a nyilvánvaló visszaélések vagy a lehetséges jogellenes tevékenységek – például a be nem jelentett munkavégzés és a színlelt önfoglalkoztatás transznacionális esetei – elleni fellépést. Amennyiben a munkavállaló küldő tagállamának illetékes hatósága vagy szerve nem rendelkezik a fogadó tagállam illetékes hatósága vagy szerve által kért információkkal, az említett tagállam más hatóságaitól vagy szerveitől kell beszereznie az adott információkat. A fogadó tagállam részére történő ilyen információnyújtás folyamatos késedelme esetén tájékoztatni kell a Bizottságot, amely meghozza a megfelelő intézkedéseket.”

4. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

A kötelezettségek nyomon követése, ellenőrzése és érvényesítése

A fogadó tagállam és a munkavállaló küldő tagállama felel az ezen irányelvben, valamint a 2014/67/EU irányelvben megállapított kötelezettségek nyomon követéséért, ellenőrzéséért és érvényesítéséért, és ezen irányelv be nem tartása esetén megteszik a megfelelő intézkedéseket.

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A tagállamok biztosítják különösen azt, hogy megfelelő eljárások álljanak a munkavállalók, illetve a munkavállalók képviselőinek a rendelkezésére az ezen irányelv szerinti kötelezettségek érvényesítésére.

Amennyiben a tagállamok által a 2014/67/EU irányelv 4. cikke értelmében elvégzett átfogó értékelés nyomán megállapítást nyer, hogy valamely vállalkozás visszaélészerűen vagy csalárd módon kelti azt a benyomást, hogy egy adott munkavállaló helyzete ezen irányelv hatálya alá tartozik, az említett tagállamnak biztosítania kell, hogy a munkavállalóra kiterjedjenek a vonatkozó jog és gyakorlat nyújtotta előnyök.

A tagállamok biztosítják, hogy e cikk következtében az érintett munkavállalóra ne vonatkozzanak a kiküldött munkavállalókra alkalmazandóknál kevésbé kedvező feltételek.”

5. A melléklet bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„A 3. cikk (2) bekezdésében említett tevékenységekbe beletartozik minden, az épületek építésére, javítására, fenntartására, átalakítására vagy elbontására vonatkozó építőmunka és különösen a következő munkák:”.

2. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság felülvizsgálja ezen irányelv alkalmazását és végrehajtását. A Bizottság legkésőbb 2023. július 30-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak ezen irányelv alkalmazásáról és végrehajtásáról, valamint szükség esetén javaslatot tesz ezen irányelv és a 96/71/EK irányelv módosítására vonatkozóan.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésnek tartalmaznia kell annak értékelését, hogy szükség van-e további intézkedésekre az egyenlő versenyfeltételek és a munkavállalók védelme érdekében:

a) alvállalkozói szerződések esetében;

b) ezen irányelv 3. cikke (3) bekezdésének fényében, figyelembe véve a 2006/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 96/71/EK irányelvhez és a 2014/67/EU irányelvhez kapcsolódóan a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályok meghatározásáról szóló jogalkotási aktussal kapcsolatos fejleményeket.

3. cikk

Átültetés és alkalmazás

(1) A tagállamok legkésőbb 2020. július 30-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haldéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2020. július 30-tól kezdődően alkalmazzák. Addig az időpontig továbbra is a 96/71/EK irányelvet kell alkalmazni, annak az ezen irányelv által bevezetett módosítások előtti szövegváltozatában.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) Ezt az irányelvet a közúti szállítási ágazatra a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 96/71/EK irányelvhez és a 2014/67/EU irányelvhez kapcsolódóan a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályok meghatározásáról szóló jogalkotási aktus alkalmazásának időpontjától kell alkalmazni.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2018. június 28-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/22/EK irányelve (2006. március 15.) a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályokkal kapcsolatos 3820/85/EGK és a 3821/85/EGK tanácsi rendelet végrehajtásának minimumfeltételeiről és a 88/599/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 102., 2006.4.11., 35. o.).

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/958 IRÁNYELVE**(2018. június 28.)****a szakmák új szabályozásának elfogadását megelőző arányossági tesztről**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 46. cikkére, 53. cikke (1) bekezdésére és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A foglalkozás megválasztásának szabadsága alapvető jog. Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: a Charta) garantálja a foglalkozás megválasztásának szabadságát, valamint a vállalkozás szabadságát. A munkavállalók szabad mozgása, a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága a belső piac alapvető, az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) rögzített elvei. A szabályozott szakmákhoz való hozzáférést szabályozó nemzeti szabályok ezért nem gördíthetnek indokolatlan vagy aránytalan akadályt ezen alapvető jogok gyakorlása elé.
- (2) A szabályozott szakmákhoz való hozzáférésre vagy azok gyakorlására vonatkozó követelményeket harmonizáló, uniós jogban megállapított különös rendelkezések hiányában a tagállam hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy – a megkülönböztetés tilalma elvének és az arányosság elvének keretein belül – kíván-e egy adott szakmát szabályozni, és ha igen, milyen módon.
- (3) Az arányosság elve az uniós jog általános elveinek egyike. Az ítélkezési gyakorlatból ⁽³⁾ következik, hogy az EUMSZ által garantált alapvető szabadságok gyakorlását akadályozó vagy kevésbé vonzóvá tévő nemzeti intézkedéseknek négy feltételnek kell megfelelniük, nevezetesen: alkalmazásuk hátrányos megkülönböztetéstől mentes kell, hogy legyen; közérdekű célokkal kell indokolni őket; az intézkedéseknek alkalmasnak kell lenniük az elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására; és nem léphetnek túl az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéken.
- (4) A 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ arra kötelezi a tagállamokat, hogy értékeljék a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést, illetve azok gyakorlását korlátozó követelményeik arányosságát, és tájékoztatásuk a Bizottságot ezen értékelések eredményeiről, elindítva a „kölcsonös értékelési folyamatot”. Ez a folyamat azt jelenti, hogy a tagállamoknak el kellett végezniük a területükön szabályozott valamennyi szakmára vonatkozó minden jogszabály átvilágítását.
- (5) A kölcsonös értékelési folyamat eredményei az egyértelműség hiányát tárták fel a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést, illetve azok gyakorlását korlátozó követelmények értékelése során a tagállamok által alkalmazandó kritériumok tekintetében, valamint rámutattak arra, hogy e követelmények ellenőrzése nem egységes a szabályozás minden szintjén. A belső piac széttagoltságának elkerülése, valamint egyes munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységek gyakorlásának megkezdése, illetve gyakorlása előtt álló akadályok felszámolása érdekében uniós szinten közös megközelítést kell alkalmazni, amely megakadályozza az aránytalan intézkedések elfogadását.
- (6) „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” című, 2015. október 28-i közleményében a Bizottság megállapította egy elemzési arányossági keret elfogadásának szükségességét, amelynek segítségével a tagállamok felülvizsgálhatják meglévő szakmai szabályozásaikat, illetve újakat terjeszthetnek elő.

⁽¹⁾ HL C 288., 2017.8.31., 43. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2018. június 14-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. június 21-i határozata.

⁽³⁾ A Bíróságnak a C-55/94 sz., Gebhard ügyben 1995. november 30-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:1995:411, 37. bekezdés.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

- (7) Ezen irányelv célja szabályok megállapítása az új szakmai szabályozások bevezetését, vagy a meglévő szakmai szabályozások módosítását megelőző arányossági értékeléseket illetően annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a belső piac megfelelő működését, garantálva ugyanakkor az átláthatóságot és a fogyasztóvédelem magas szintjét.
- (8) Ezen irányelv hatálya a 2005/36/EK irányelv hatálya alá tartozó szabályozott szakmák körébe tartozó tevékenységekre terjed ki. Ez az irányelv a már meglévő szabályozott szakmákhoz vagy a tagállamok által esetleg szabályozni kívánt új szakmákhoz való hozzáférést, illetve azok gyakorlását korlátozó követelményekre alkalmazandó. Ez az irányelv a 2005/36/EK irányelvet kiegészítve, és egy adott szabályozott szakmához való hozzáférésre, illetve annak gyakorlására vonatkozóan egy külön uniós jogi aktusban megállapított egyéb rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó.
- (9) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon hatáskörét, hogy meghatározzák az oktatási és szakmai képzési rendszereik szervezeti felépítését és tartalmát, különösen az ahhoz való jogukat, hogy szakmai szervezetekre ruházzák át a szakmai oktatás és képzés szervezésével és felügyeletével kapcsolatos hatásköröket. Nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá azok a rendelkezések, amelyek nem korlátozzák a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést, illetve azok gyakorlását, ideértve a képzések tartalmában végrehajtott szerkesztési változtatásokat vagy technikai kiigazításokat, illetve a képzési szabályzatok korszerűsítését is. Amennyiben a szakmai oktatás vagy képzés javadalmazott tevékenységeket foglal magában, garantálni kell a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát.
- (10) Nem alkalmazandó az ezen irányelv különös rendelkezéseiben előírt arányossági értékelés, amennyiben a tagállamok valamely adott szakmának egy olyan külön uniós jogi aktusban előírt szabályozásához kapcsolódó konkrét követelményeket ültetnek át, amely nem biztosít választási lehetőséget a tagállamoknak az átültetés pontos módja tekintetében.
- (11) A tagállamoknak egy olyan közös keretszabályozásra kell tudniuk támaszkodni, amely világosan meghatározott jogi fogalmakon alapul egy szakma Uniós-szerte különböző módokon való szabályozására vonatkozóan. Egy szakma szabályozásának számos módja van, így például az, hogy egy adott tevékenységhez való hozzáférést vagy egy adott tevékenység gyakorlását egy bizonyos képesítés birtokosai számára tartják fenn. A tagállamok egy szakma gyakorlásának valamelyik módját úgy is szabályozhatják, hogy meghatározzák a szakmai címek használatának feltételeit, vagy hogy kizárólag az önálló vállalkozókra, a szakképzett munkavállalókra, vagy a vállalkozások vezetőire vagy jogi képviselőire írnak elő képesítési követelményeket, különösen abban az esetben, ha a tevékenységet jogi személyek gyakorolják szakmai vállalkozás formájában.
- (12) Mielőtt a tagállamok a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést vagy azok gyakorlását korlátozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket vezetnének be, illetve a meglévő ilyen rendelkezéseket módosítanák, értékelniük kell e rendelkezések arányosságát. Az értékelés mértékének arányban kell állnia a bevezetendő rendelkezés jellegével, tartalmával és hatásával.
- (13) A tagállamokat terheli az indokoltság és arányosság bizonyítása. A tagállamnak a szabályozás indoklásában felsorolt okokhoz az általa elfogadott intézkedés megfelelőségét és arányosságát alátámasztó elemzést, valamint az érveit alátámasztó konkrét bizonyítékokat kell mellékelnie. Bár a tagállamnak nem feltétlenül kell az intézkedés elfogadását megelőzően az annak arányosságát tanúsító célzott tanulmányt, bizonyítékot vagy anyagot bemutatnia, ugyanakkor olyan objektív elemzést kell készítenie, amely figyelembe veszi az adott tagállam sajátos körülményeit, és igazolja, hogy a közérdekű célok megvalósulását érintő kockázatok ténylegesen fennállnak.
- (14) A tagállamoknak objektív és független módon kell elvégezniük az arányossági értékeléseket, beleértve azt is, ha egy szakmát közvetve szabályoznak azáltal, hogy e szabályozási hatáskört egy bizonyos szakmai szervezetre ruházzák. Ezek az értékelések magukban foglalhatnak egy, a tagállam által véleménynyilvánítással megbízott független testülettől – akár a nemzeti jogalkotási folyamatban részt vevő, meglévő szervezetektől is – kapott véleményt is. Ez különösen fontos azokban az esetekben, amikor az értékelést olyan helyi hatóságok, szabályozó szervek vagy szakmai szervezetek végzik, amelyek a helyi körülményekhez való közelségük és különös ismereteik folytán bizonyos esetekben jobban meg tudják ítélni, hogy mi a közérdekű célok megvalósításának legjobb módja, de amelyek szakpolitikai döntései a meglévő gazdasági szereplőknek kedvezhetnek a munkaerőpiacra belépők rovására.
- (15) Helyénvaló elfogadásuk után figyelemmel kísérni a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést, illetve azok gyakorlását korlátozó új vagy módosított rendelkezések arányosságát. A szabályozott szakmák területén meglévő, valamely korlátozó jellegű nemzeti intézkedés arányosságának felülvizsgálata nemcsak az adott nemzeti intézkedésnek az elfogadása idején meghatározott célján kell, hogy alapuljon, hanem hatásain is, amelyek az intézkedés elfogadását követően értékelendők. A nemzeti intézkedés arányosságának értékelését a szabályozott szakma területén az intézkedés elfogadását követően történt fejlemények alapján kell elvégezni.

- (16) Ahogyan azt az állandó ítélkezési gyakorlat is megerősíti, tilos a nemzeti jogszabályokból fakadó minden olyan indokolatlan korlátozás – ideértve az állampolgárságon vagy a lakóhelyen alapuló megkülönböztetést is –, amely a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságát korlátozza.
- (17) Amennyiben a munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységek gyakorlása megkezdésének, illetve gyakorlásának a feltétele – a tagállamok által közvetlenül vagy közvetve előírt – meghatározott szakmai képzésre vonatkozó egyes követelményeknek való megfelelés, szükséges annak biztosítása, hogy az ilyen követelményeket közérdekű célok indokolják, mint például az EUMSZ szerinti ilyen célok, nevezetesen a közrend, a közbiztonság és közegészségügy, vagy olyan közérdeken alapuló kényszerítő körülmények, amelyeket a Bíróság az ítélkezési gyakorlatában ekként elismert. Azt is szükséges tisztázni, hogy a Bíróság által elismert közérdeken alapuló kényszerítő körülmények többek között a következők: a társadalombiztosítási rendszer pénzügyi egyensúlyának megőrzése; a fogyasztók védelme, a szolgáltatások igénybevevőinek védelme – többek között a kézműves munka minőségének biztosítása révén – és a munkavállalók védelme; az igazságszolgáltatás megfelelő működésének biztosítása; a kereskedelmi ügyletek méltányosságának biztosítása; a csalás elleni küzdelem, valamint az adócsalás és adókikerülés megelőzése és az adóellenőrzés hatékonyságának megőrzése; a közlekedésbiztonság; a környezetvédelem és a városi környezet védelme; az állategészségügy; a szellemi tulajdon; a nemzeti történelmi és művészeti örökség megóvása és megőrzése; a szociálpolitikai célok; és a kultúrpolitikai célok. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a tisztán gazdasági okok, nevezetesen a nemzeti gazdaság előmozdítása az alapvető szabadságok rovására, valamint a tisztán adminisztratív okok – így például az ellenőrzések végrehajtása vagy statisztikák gyűjtése – nem minősülnek közérdeken alapuló kényszerítő körülménynek.
- (18) Az arányosság korlátain belül a tagállamoknak kell meghatározniuk egyrészt azt, hogy milyen szintű védelemben kívánják részesíteni a közérdekű célokat, másrészt a szabályozás megfelelő szintjét. Az, hogy valamely tagállam kevésbé szigorú szabályokat ír elő, mint egy másik tagállam, nem jelenti azt, hogy ez utóbbi tagállam szabályai aránytalanok, és ezért az uniós joggal összeegyeztethetetlenek lennének.
- (19) A közegészség védelmével összefüggésben az EUMSZ 168. cikke (1) bekezdésének megfelelően valamennyi uniós szakpolitika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészség magas szintű védelmét. Ezen irányelv teljes mértékben összhangban áll ezzel a céllal.
- (20) Annak biztosítása érdekében, hogy az általuk bevezetett rendelkezések, valamint a meglévő rendelkezések általuk eszközölt módosításai arányosak legyenek, a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk az arányosság értékeléséhez szükséges kritériumokat, illetve a szóban forgó szabályozott szakma szempontjából releváns további kritériumokat. Amennyiben egy tagállam szabályozni kíván egy szakmát, illetőleg módosítani a meglévő szabályokat, figyelembe kell venni a kitűzött közérdekű célokhoz kapcsolódó kockázatok – különösen a szolgáltatások igénybevevőit, köztük a fogyasztókat, valamint a szakembereket, illetve a harmadik feleket érintő kockázatok – jellegét. Azt is szem előtt kell tartani, hogy a szakmai szolgáltatások terén általában információs aszimmetria áll fenn a fogyasztók és a szakemberek között, mivel a szakemberek magas szintű szaktudást mutatnak fel, amellyel a fogyasztók esetleg nem rendelkeznek.
- (21) A szakmai képzéshez kapcsolódó követelményeket úgy kell tekinteni, hogy ezek csak akkor szükségesek, ha a meglévő intézkedések – mint például a termékbiztonsági jogszabályok vagy a fogyasztóvédelmi jogszabályok – nem tekinthetők alkalmasnak, illetve valóban hatékonyak a kitűzött cél elérésére.
- (22) Az arányosság követelményének való megfelelés érdekében az intézkedésnek alkalmasnak kell lennie a kitűzött cél megvalósítására. Egy intézkedés csak akkor tekinthető alkalmasnak a kitűzött cél megvalósítására, ha hitelesen tükrözi az e cél koherens és szisztematikus megvalósítására irányuló törekvést, például amennyiben az egyes tevékenységekkel kapcsolatos hasonló kockázatok összehasonlítható módon kezelik, és amennyiben a szóban forgó korlátozások alóli bármely kivételt a kitűzött céllal összhangban alkalmaznak. A nemzeti intézkedésnek továbbá ténylegesen hozzá kell járulnia a kitűzött cél eléréséhez, és ezért, amennyiben ezen intézkedés nincs hatással az indoklás alapjául szolgáló okra, akkor nem tekinthető megfelelőnek.
- (23) A tagállamoknak megfelelően figyelembe kell venniük az intézkedés által a személyek és a szolgáltatások Unión belüli szabad mozgására, a fogyasztók választási lehetőségeire és a nyújtott szolgáltatás minőségére gyakorolt hatásokat. Ennek alapján a tagállamoknak meg kell bizonyosodniuk különösen arról, hogy a szabályozott szakmákhoz való hozzáférés, illetve azok gyakorlása korlátozásának mértéke arányos-e a kitűzött célok és a várt előnyök jelentőségével.
- (24) A tagállamoknak el kell végezniük a kérdéses nemzeti intézkedés, valamint azon alternatív és kevésbé korlátozó eszközök összehasonlítását, amelyek lehetővé tennék az azonos cél elérését, ugyanakkor kevesebb korlátozást írnának elő. Amennyiben az intézkedéseket kizárólag a fogyasztóvédelem teszi indokolttá, és amennyiben az azonosított kockázatok a szakember és a fogyasztó közötti kapcsolatra korlátozódnak, és ezáltal harmadik feleket nem érintenek hátrányosan, a tagállamoknak fel kell mérniük, hogy céljuk elérhető lenne-e az egyes tevékenységek bizonyos szakembereknek való fenntartásánál kevésbé korlátozó eszközökkel is. Abban az esetben például, ha a fogyasztók ésszerűen választhatnak, hogy a képzett szakemberek szolgáltatásait veszik igénybe, vagy sem, kevésbé

korlátozó eszközöket kell alkalmazni, például az adott szakmai cím védelmét, vagy egy szakmai nyilvántartásba való felvételt. A fenntartott tevékenységek útján történő szabályozást és a védett szakmai címeket abban az esetben kell fontolóra venni, ha az intézkedések célja a közérdekű célokat, például a közegészséget súlyosan veszélyeztetett kockázat megelőzése.

- (25) Ha az a vizsgált intézkedés természete és tartalma szempontjából releváns, a tagállamoknak az alábbi elemeket is figyelembe kell venniük: a szakma által felölelt szakmai tevékenységek köre és az előírt szakmai képzés közötti kapcsolat; a feladatok bonyolultsága, különösen ami az előírt képzés és tapasztalat szintjét, jellegét és időtartamát illeti; a szakmai képzés megszerzésének többféle lehetséges módja; a csak bizonyos szakembereknek fenntartott tevékenységek megoszthatók-e más szakemberekkel; továbbá az autonómia mértéke a szabályozott szakma gyakorlása során, különösen ha a szabályozott szakmához kapcsolódó tevékenységeket egy megfelelően képzett szakember ellenőrzése és felelőssége mellett végzik.
- (26) Ez az irányelv figyelembe veszi a tudományos és technológiai fejlődést, valamint hozzájárul a belső piac – többek között a digitális környezetben történő – megfelelő működéséhez. Tekintettel a gyors technológiai változásra és a tudományos fejlődésre, a tevékenységek gyakorlásának megkezdésére vonatkozó követelmények aktualizálása különösen fontos lehet számos szakma, különösen az elektronikus úton nyújtott szakmai szolgáltatások esetében. Amennyiben egy tagállam szabályoz egy szakmát, figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a tudományos és technológiai fejlődés csökkentheti vagy növelheti a szakemberek és fogyasztók közötti információs aszimmetriát. Amennyiben a tudományos és technológiai fejlődés magas kockázatot hordoz a közérdekű célokra nézve, a tagállamoknak szükség esetén ösztönözniük kell a szakembereket arra, hogy tartsanak lépést e fejlődéssel.
- (27) A tagállamoknak el kell végezniük azon körülmények átfogó értékelését, amelyek között az intézkedést elfogadták és végrehajtották, és meg kell vizsgálniuk különösen az új vagy módosított rendelkezések és a szakmához való hozzáférést vagy annak gyakorlását korlátozó követelmények hatását. Egyes tevékenységek gyakorlása megkezdésének, illetve gyakorlásának feltétele lehet több követelménynek való megfelelés, úgymint a szakma megszervezésével kapcsolatos szabályok, a kötelező szakmai szervezeti vagy testületi tagság, valamint a szakmai etikai, felügyeleti és felelősségi előírások. Ezért az új vagy módosított rendelkezések hatásának értékelésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük a meglévő követelményeket, ideértve a folyamatos szakmai fejlődést, a kötelező szakmai szervezeti vagy testületi tagságot, a regisztrációs vagy engedélyezési rendszereket, a mennyiségi korlátozásokat, a meghatározott jogi formára és a tulajdonosi részesedésre vonatkozó követelményeket, a területi korlátozásokat, a multidiszciplináris korlátozásokat, az összeférhetlenségi szabályokat, a biztosítási fedezetre vonatkozó követelményeket, a nyelvismeretre vonatkozó követelményeket, amennyiben ezek az adott szakma gyakorlásához szükségesek, a rögzített minimális és/vagy maximális díjszabási követelményeket, valamint a reklámozásra vonatkozó követelményeket.
- (28) További követelmények bevezetése alkalmas lehet a közérdekű célok elérésére. Önmagában az, hogy ezek egyedi és kombinált hatásait értékelni kell, még nem jelenti azt, hogy ezek a követelmények aránytalanok lennének. A folyamatos szakmai fejlődés követelménye például megfelelő lehet annak biztosítására, hogy a szakemberek lépést tartsanak szakterületük fejlődésével, amennyiben a követelmény nem ír elő megkülönböztetett és aránytalan feltételeket a munkaerőpiacra belépők kárára. A kötelező szakmai szervezeti vagy testületi tagság ugyanígy megfelelőnek tekinthető, amennyiben az állam ezeket a szakmai szervezeteket vagy testületeket bízta meg a szóban forgó közérdekű cél megővésével, például egy szakma jogszerű gyakorlásának felügyeletével, vagy a rendszeres szakmai továbbképzés megszervezésével vagy felügyeletével. Ha egy szakma függetlenségét nem lehet más módon megfelelően garantálni, a tagállamok fontolóra vehetik biztosítékok alkalmazását, például a szakmán kívüli személyek tulajdonosi részesedésének korlátozását, illetve annak előírását, hogy a szavazati jogok többségével a szakmát gyakorló személyeknek kell rendelkezniük, egészen addig, amíg e biztosítékok alkalmazása nem haladja meg a közérdekű cél védelméhez szükséges mértéket. A tagállamok fontolóra vehetik a szolgáltatók által betartandó, rögzített minimális és/vagy maximális díjszabási követelmények bevezetését, különösen olyan szolgáltatások esetében, amelyek vonatkozásában ez a költségek megtérítése elvénél tényleges érvényesítéséhez szükséges, amennyiben e korlátozás arányos, és – szükség esetén – lehetőség van a minimális és/vagy maximális díjaktól való eltérésre. Amennyiben a további követelmények bevezetése megkettőzi azokat a követelményeket, amelyeket a tagállamok korábban vezettek be egyéb szabályokkal és eljárásokkal összefüggésben, e követelmények nem tekinthetők a kitzított cél elérése szempontjából arányosnak.
- (29) A 2005/36/EK irányelv II. címe értelmében a tagállamok a más tagállamban letelepedett, szakmai szolgáltatásokat ideiglenesen és alkalmi jelleggel nyújtó szolgáltatókra nézve nem írhatnak elő az említett irányelv által tiltott követelményeket vagy korlátozásokat, például a szakmai szervezet vagy testület engedélyének beszerzését, a szakmai szervezet vagy testület általi nyilvántartásba vételt, szakmai szervezeti vagy testületi tagságot, vagy azt, hogy egy szabályozott szakmához való hozzáférés vagy annak gyakorlása érdekében képviselővel rendelkezzenek a fogadó tagállam területén. A tagállamok szükség esetén előírhatják az ideiglenes jelleggel szolgáltatást nyújtani kívánó szolgáltatók számára, hogy az első szolgáltatásnyújtást megelőzően írásbeli nyilatkozatban nyújtsanak tájékoztatást, és ezt a nyilatkozatot évente újítsák meg. Ezért a szakmai szolgáltatások nyújtásának megkönnyítése érdekében, a szolgáltatás ideiglenes vagy alkalmi jellegét szem előtt tartva ismételten hangsúlyozni kell, hogy a

követelményeknek, például az automatikus ideiglenes nyilvántartásba vétellel, a szakmai szervezeti vagy területi formális tagsággal, az előzetes nyilatkozatokkal és dokumentumokkal, illetve illeték vagy díj fizetésével kapcsolatos követelményeknek arányosaknak kell lenniük. Ezek a követelmények nem róhatnak aránytalan terheket a szolgáltatásnyújtókra, és nem akadályozhatják, illetve nem tüntethetik fel kevésbé vonzóan a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását. A tagállamoknak különösen értékelniük kell azt, hogy arányos-e az a követelmény, hogy egyes információkat és dokumentumokat a 2005/36/EK irányelv szerint kell benyújtani, valamint az a lehetőség, hogy további adatok a tagállamok közötti közigazgatási együttműködés révén a belső piaci információs rendszeren keresztül szerezhető be, és hogy elegendő-e ez a követelmény, illetve lehetőség ahhoz, hogy meg lehessen előzni a vonatkozó szabályok szolgáltatók általi kijátszásának komoly kockázatát. Ezt az irányelvet nem kell azonban alkalmazni a hatályos foglalkoztatási szabályok és feltételek betartását célzó intézkedésekre.

- (30) Ahogyan azt az állandó ítélkezési gyakorlat is megerősíti, az emberi egészség és az emberi élet az elsők az EUMSZ által oltalmazott érdekek között. Ebből következően a tagállamoknak megfelelően figyelembe kell venniük az emberi egészség magas szintű védelmének biztosítására irányuló célkitűzést akkor, amikor értékelik az egészségügyi szakmákra vonatkozó követelményeket, például a fenntartott tevékenységekkel, a védett szakmai címekkel, a folyamatos szakmai fejlődéssel, a szakma megszervezésével, a szakmai etikával vagy a szakmai felügyelettel kapcsolatos követelményeket, szem előtt tartva ugyanakkor a 2005/36/EK irányelvben rögzített minimális képzési feltételeket. A tagállamoknak biztosítaniuk kell különösen azt, hogy az egészségügyi szakmák szabályozása – mivel kihathat a közegészségre és a betegbiztonságra – arányos legyen és hozzájáruljon az egészségügyi ellátáshoz való, a Charta által alapjogként elismert hozzáférés garantálásához, valamint a polgároknak a területükön nyújtott biztonságos, magas színvonalú és hatékony egészségügyi ellátáshoz. Az egészségügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos szakpolitikák kialakítása folyamán szem előtt kell tartani a szolgáltatás hozzáférhetősége és magas színvonala, valamint a gyógyszerek megfelelő és biztonságos rendelkezésre állásának biztosítása iránti igényt – összhangban az adott tagállam területén jelentkező közegészségügyi szükségletekkel –, illetve azt az igényt, hogy biztosított legyen az egészségügyi szakemberek szakmai függetlensége. Az egészségügyi szakmák szabályozásának indokolása tekintetében a tagállamoknak szem előtt kell tartaniuk az emberi egészség magas szintű védelmének biztosítására irányuló célkitűzést, beleértve a polgároknak nyújtott egészségügyi ellátás hozzáférhetőségét és magas színvonalát, valamint a gyógyszerek megfelelő és biztonságos rendelkezésre állását, figyelembe véve az ezen irányelv 1. cikkében említett mérlegelési jogkört.
- (31) A belső piac megfelelő működéséhez elengedhetetlen annak biztosítása, hogy a tagállamok tájékoztassák a polgárokat, az érdekképviseleti szervezeteket és az egyéb releváns érdekelt feleket – köztük a szociális partnereket – a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést, illetve azok gyakorlását korlátozó új követelmények bevezetése, illetve a meglévő követelmények módosítása előtt. A tagállamoknak az összes érintett felet be kell vonniuk és meg kell adniuk számukra a lehetőséget álláspontjuk ismertetésére. A tagállamoknak – adott és indokolt esetben – a nemzeti eljárásaiknak megfelelően nyilvános konzultációkat kell lefolytatniuk.
- (32) Emellett a tagállamoknak teljes mértékben figyelembe kell venniük a polgárok igazságszolgáltatáshoz való hozzáférési jogát, amelyet a Charta 47. cikke, valamint az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 19. cikkének (1) bekezdése garantál. Ebből következően a nemzeti jogban és az alkotmányos alapelvekben meghatározott eljárásokkal összhangban a nemzeti bíróságok számára lehetővé kell tenni, hogy értékeljék az ezen irányelv hatálya alá tartozó követelmények arányosságát annak biztosítása érdekében, hogy minden természetes és jogi személy hatékony védelmet élvezzen a foglalkozás megválasztásának szabadságát, a letelepedés szabadságát és a szolgáltatásnyújtás szabadságát korlátozó rendelkezésekkel szemben.
- (33) A bevált gyakorlatokkal kapcsolatos információk cseréje tekintetében a tagállamoknak meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket annak ösztönzésére, hogy a szakmák szabályozásával kapcsolatosan megfelelő és rendszeresen frissített információkat osszanak meg a többi tagállammal, ideértve a szabályozás hatásaival kapcsolatos információkat is. A Bizottságnak elő kell segítenie ezt az információcserét.
- (34) Az átláthatóság fokozása és az összehasonlítható kritériumokon alapuló arányossági értékelések előmozdítása érdekében a tagállamok által benyújtott információknak – az EUMSZ 346. cikkének sérelme nélkül – könnyen hozzáférhetőeknek kell lenniük a szabályozott szakmák adatbázisában, hogy más tagállamok és érdekelt felek is benyújthassák észrevételeiket a Bizottságnak és az érintett tagállamnak. Ezeket az észrevételeket a Bizottságnak a 2005/36/EK irányelv szerinti összefoglaló jelentésében kellően figyelembe kell vennie.
- (35) mivel ezen irányelv célját – nevezetesen a belső piac megfelelő működésének biztosítását és a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést, illetve azok gyakorlása aránytalan korlátozásának elkerülését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv meghatározza a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést vagy azok gyakorlását korlátozó új törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések bevezetése, illetve a meglévő rendelkezések módosítása előtt elvégzendő arányossági értékelések lefolytatására vonatkozó közös jogi keretet, azzal a céllal, hogy biztosítsa a belső piac megfelelő működését, ugyanakkor garantálja a fogyasztóvédelem magas szintjét. Ezen irányelv nem érinti a tagállamok azzal kapcsolatos hatáskörét és mérlegelési jogkörét, hogy harmonizáció hiányában eldöntsék, hogy – a megkülönböztetés tilalma elvének és az arányosság elvének keretein belül – kívánnak-e egy adott szakmát szabályozni, és ha igen, milyen módon.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet azokra a tagállami törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekre kell alkalmazni, amelyek korlátozzák a 2005/36/EK irányelv hatálya tartozó valamely szabályozott szakmához való hozzáférést, annak gyakorlását, illetve gyakorlásának valamelyik módját, ideértve a szakmai címek használatát és az ilyen címen engedélyezett szakmai tevékenységeket is.

(2) Nem alkalmazandók ezen irányelv megfelelő rendelkezései, amennyiben egy olyan külön uniós jogi aktus határozza meg az adott szakma szabályozására vonatkozó különös rendelkezéseket, amely nem biztosít választási lehetőséget a tagállamoknak a különös rendelkezések átültetésének pontos módja tekintetében.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a 2005/36/EK irányelv fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

Emellett az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:

- a) „védett szakmai cím”: egy szakma szabályozásának olyan formája, amelynek esetében a cím valamely szakmai tevékenység vagy szakmai tevékenységek csoportja során való használatának feltétele – törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján, közvetlenül vagy közvetve – egy meghatározott szakmai képesítés megléte, és amelynek esetében az adott cím nem megfelelő használata szankciókat von maga után;
- b) „fenntartott tevékenységek”: egy szakma szabályozásának olyan formája, amelynek esetében egy szakmai tevékenység vagy szakmai tevékenységekhez való hozzáférés – törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján, közvetlenül vagy közvetve – egy szabályozott szakma meghatározott szakmai képesítéssel rendelkező tagjai számára van fenntartva, beleértve azt az esetet is, amikor a tevékenység megosztott más szabályozott szakmákkal.

4. cikk

Új intézkedések előzetes értékelése és nyomon követés

(1) A tagállamok a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést vagy azok gyakorlását korlátozó új törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések bevezetését, illetve a meglévő rendelkezések módosítását megelőzően az ebben az irányelvben meghatározott szabályokkal összhangban arányossági értékelést végeznek.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelés mértékének arányban kell állnia a rendelkezés jellegével, tartalmával és hatásával.

(3) Az (1) bekezdésben említett bármely rendelkezéshez csatolni kell egy kellőképpen részletes indokolást, amely lehetővé teszi az arányosság elvével való összhang megítélését.

(4) Minőségi és – amennyiben ez lehetséges és releváns – mennyiségi elemekkel kell alátámasztani azokat az okokat, amelyek alapján úgy vélik, hogy az (1) bekezdésben említett rendelkezés indokolt és arányos.

(5) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzése objektív és független módon történjen.

(6) A tagállamok figyelemmel kísérik a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést vagy azok gyakorlását korlátozó, új vagy módosított törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések megfelelését az arányosság elvének azok elfogadását követően, kellő tekintettel az érintett rendelkezések elfogadása óta bekövetkezett bármely fejleményre.

5. cikk

A megkülönböztetés tilalma

A tagállamok, mielőtt a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést vagy azok gyakorlását korlátozó új törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket vezetnének be, illetve a meglévő rendelkezéseket módosítanák, biztosítják, hogy a szóban forgó rendelkezések se közvetlenül, se közvetetten ne legyenek megkülönböztető az állampolgárság vagy lakóhely alapján.

6. cikk

Közérdekű célokra alapuló indokolás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést vagy azok gyakorlását korlátozó azon törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések, amelyeket bevezetni terveznek, illetve a hatályos rendelkezések általuk szándékolt módosításai közérdekű célok alapján indokoltak legyenek.

(2) A tagállamoknak mérlegelniük különösen azt, hogy az (1) bekezdésben említett rendelkezések objektív módon indokoltak-e a közrend, a közbiztonság vagy a közegészségügy, vagy a közérdeken alapuló kényszerítő körülmények alapján, mint amilyen a szociális biztonsági rendszer pénzügyi egyensúlyának megőrzése; a fogyasztók, a szolgáltatások igénybevevői és a munkavállalók védelme; a megfelelő igazságszolgáltatás védelme; a kereskedelmi ügyletek méltányosságának biztosítása; a csalás elleni küzdelem, valamint az adócsalás és adókikerülés megelőzése és az adóellenőrzés hatékonyságának megőrzése; a közlekedésbiztonság; a környezetvédelem és a városi környezet védelme; az állategészségügy; a szellemi tulajdon; a nemzeti történelmi és művészeti örökség megóvása és megőrzése; a szociálpolitikai célok; és a kultúrpolitikai célok.

(3) A tisztán gazdasági jellegű indokok, illetve a tisztán adminisztratív okok nem minősülnek olyan közérdeken alapuló kényszerítő körülménynek, amely indokolná a szabályozott szakmákhoz való hozzáférésnek, illetve azok gyakorlásának a korlátozását.

7. cikk

Arányosság

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést vagy azok gyakorlását korlátozó, általuk bevezetett új törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések, vagy a hatályos rendelkezésekhez fűzött módosításaik alkalmasak legyenek az elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és ne lépjék túl az adott cél eléréséhez szükséges mértéket.

(2) Ennek érdekében az (1) bekezdésben említett rendelkezések elfogadása előtt a tagállamoknak a következőket kell mérlegelniük:

- a) a kitűzött közérdekű célokhoz kapcsolódó kockázatok – különösen a szolgáltatások igénybevevőit, köztük a fogyasztókat, a szakembereket, illetve a harmadik feleket érintő kockázatok – jellege;
- b) a meglévő egyedi vagy általános jellegű – így például a termékbiztonsági vagy a fogyasztóvédelmi jogszabályokban szereplő – előírások nem elegendők-e a kitűzött cél elérésére;
- c) a rendelkezés alkalmassága annak a kitűzött cél megvalósítására való megfelelősége és annak tekintetében, hogy az valóban koherensen és szisztematikus módon tükrözi-e e célt, és így hasonló módon kezeli-e az azonosított kockázatokat, mint az összehasonlítható tevékenységek esetén;
- d) az intézkedés által a személyek és a szolgáltatások Unión belüli szabad mozgására, a fogyasztók választási lehetőségeire és a nyújtott szolgáltatás minőségére gyakorolt hatások;
- e) kevésbé korlátozó eszközök használatának lehetősége a közérdekű cél elérése érdekében; e pont alkalmazásában, amennyiben a rendelkezéseket kizárólag a fogyasztóvédelem teszi indokolttá, és amennyiben az azonosított kockázatok a szakember és a fogyasztó közötti kapcsolatra korlátozódnak, és ezért harmadik feleket nem érintenek hátrányosan, a tagállamok különösen azt értékelik, hogy a cél elérhető-e kevésbé korlátozó eszközzel, mint a tevékenységek fenntartásával;
- f) az új vagy módosított rendelkezések hatása a szakmához való hozzáférést vagy annak gyakorlását korlátozó egyéb rendelkezésekkel együtt és különösen hogy az új vagy módosított rendelkezések az egyéb követelményekkel együtt hogyan járulnak hozzá és szükségesek-e ugyanezen közérdekű cél eléréséhez.

A tagállamok az alábbi elemeket is mérlegelik, ha azok a bevezetendő vagy a módosított rendelkezés jellege és tartalma szempontjából relevánsak:

- a) a kapcsolat a szakma által felölelt vagy annak fenntartott tevékenységek köre és a szükséges szakmai képesítés között;

- b) a kapcsolat a szóban forgó feladatok komplexitása és a feladatot végrehajtó személyek meghatározott szakmai képesítéssel való rendelkezésének szükségessége között, különösen ami az elvárt képzés vagy tapasztalat szintjét, jellegét és időtartamát illeti;
- c) a szakmai képesítés más módokon való megszerzésének lehetősége;
- d) az, hogy a csak bizonyos szakembereknek fenntartott tevékenységek megoszthatók-e vagy sem más szakemberekkel, és miért;
- e) az autonómia mértéke egy szabályozott szakma gyakorlása során, valamint a szervezeti és felügyeleti szabályok hatása a kitzűzött cél megvalósítására, különösen ha a szabályozott szakmához kapcsolódó tevékenységeket egy megfelelően képzett szakember ellenőrzése és felelőssége mellett végzik;
- f) a tudományos és technológiai fejlődés, amely ténylegesen csökkentheti vagy növelheti a szakemberek és a fogyasztók közötti információs aszimmetriát.

(3) A (2) bekezdés első albekezdésének f) pontja alkalmazásában a tagállamok értékelik az új vagy módosított rendelkezés által a követelmények közül eggyel vagy többel együttesen kifejtett hatásokat – szem előtt tartva, hogy az ilyen hatások pozitívak és negatívak is lehetnek –, valamint különösen az alábbiakat:

- a) fenntartott tevékenységek, védett szakmai cím, vagy minden egyéb szabályozási forma a 2005/36/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében;
- b) a folyamatos szakmai fejlődésre vonatkozó kötelezettség;
- c) a szakma megszervezésére, a szakmai etikára és a felügyeletre vonatkozó szabályok;
- d) a kötelező szakmai szervezeti vagy testületi tagság, illetve a regisztrációs vagy engedélyezési rendszerek, különösen akkor, ha ezek a követelmények egy meghatározott szakmai képesítés birtoklását is előírják;
- e) mennyiségi korlátozások, különösen a tevékenységek gyakorlására feljogosító engedélyek számát korlátozó, vagy az egy meghatározott szakmai képesítéssel rendelkező alkalmazottak, vezetők, illetve képviselők minimális vagy maximális számát rögzítő követelmények;
- f) meghatározott jogi formára vonatkozó követelmények, vagy egy vállalatban való tulajdonosi részesedésre, illetve annak vezetésére vonatkozó követelmények, amennyiben ezek a követelmények közvetlenül kapcsolódnak a szabályozott szakma gyakorlásához;
- g) területi korlátozások, ideértve azt is, amikor a szakmát egy tagállam területének egyes részeiben egymástól eltérő módon szabályozzák;
- h) a szabályozott szakma közösen vagy partnerségben való gyakorlását korlátozó követelmények, valamint az összeférhetlenségi szabályok;
- i) a biztosítási fedezetre vagy a szakmai felelősséggel kapcsolatos egyéb egyéni vagy kollektív védelem formájára vonatkozó követelmények;
- j) nyelvismereti követelmények, amennyiben ez a szakma gyakorlásához szükséges;
- k) rögzített minimális és/vagy maximális díjszabási követelmények;
- l) a reklámozásra vonatkozó követelmények.

(4) Új követelmények bevezetése, illetve a meglévő követelmények módosítása előtt a tagállamoknak emellett biztosítaniuk kell, hogy 2005/36/EK irányelv II. címe szerinti, a szolgáltatások ideiglenes vagy alkalmi nyújtásával kapcsolatos sajátos követelmények megfeleljenek az arányosság elvének; ilyen követelménynek minősül többek között:

- a) az automatikus ideiglenes nyilvántartásba vétel vagy szakmai szervezeti vagy testületi formális tagság a 2005/36/EK irányelv 6. cikke első bekezdésének a) pontja szerint;
- b) a 2005/36/EK irányelv 7. cikkének (1) bekezdése alapján előzetesen benyújtandó nyilatkozat, az említett cikk (2) bekezdése alapján előírt dokumentumok vagy bármely más ezekkel egyenértékű követelmény;
- c) a szabályozott szakmákhoz való hozzáféréshez vagy azok gyakorlásához kapcsolódó igazgatási eljárásokhoz szükséges illeték vagy díj befizetése.

Ezt a bekezdést nem kell alkalmazni a tagállamok által az uniós jognak megfelelően alkalmazott, a hatályos foglalkoztatási szabályok és feltételek betartását célzó intézkedésekre.

(5) Amennyiben az e cikkben említett rendelkezések az egészségügyi szakmák szabályozását érintik és betegbiztonsági vonatkozással bírnak, a tagállamok figyelembe veszik az emberi egészség magas szintű védelmének célját.

8. cikk

Az érdekelt felek tájékoztatása és bevonása

(1) A tagállamok a megfelelő eszközök révén a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést vagy azok gyakorlását korlátozó új törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések bevezetését, illetve a meglévő rendelkezések módosítását megelőzően az információkat elérhetővé teszik polgárok, a szolgáltatások igénybevevői és más érdekelt felek számára, köztük azok részére is, akik nem az adott szakma képviselői.

(2) A tagállamok megfelelően bevonják az összes érintett felet, és megadják számukra a lehetőséget álláspontjuk ismertetésére. A tagállamok – adott és indokolt esetben – a nemzeti eljárásaiknak megfelelően nyilvános konzultációkat folytatnak.

9. cikk

Hatékony jogorvoslat

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv által szabályozott kérdések tekintetében a nemzeti jogban meghatározott eljárásokkal összhangban hatékony jogorvoslat álljon rendelkezésre.

10. cikk

A tagállamok közötti információcsere

(1) Ezen irányelv hatékony alkalmazása érdekében a tagállamok meghozzák a tagállamok közötti információcsere ösztönzéséhez szükséges intézkedéseket az ezen irányelv által szabályozott kérdéseket illetően, valamint konkrétan azzal kapcsolatban, hogy egy adott szakmát hogyan szabályoznak, illetve hogy ez a szabályozás milyen hatásokkal jár. A Bizottság megkönnyíti az ilyen információcserét.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az információ továbbításáért és fogadásáért felelős hatóságokról.

11. cikk

Átláthatóság

(1) A tagállamoknak rögzíteniük kell a szabályozott szakmáknak a 2005/36/EK irányelv 59. cikkének (1) bekezdésében említett adatbázisában azon indokokat, amelyek alapján úgy ítélik meg, hogy az ezen irányelvnek megfelelően értékelt rendelkezések indokoltak és arányosak, és a rendelkezésekkel együtt ezen indokokat a 2005/36/EK irányelv 59. cikkének (5) bekezdése alapján közölniük kell a Bizottsággal; a Bizottság ezeket a rendelkezéseket és indokokat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

(2) A tagállamok és más érdekelt felek észrevételeket nyújthatnak be a Bizottsághoz vagy a rendelkezéseket és azok indokolt és arányos jellegét alátámasztó indokokat közlő tagállamhoz. Ezeket az észrevételeket a Bizottság a 2005/36/EK irányelv 59. cikkének (8) bekezdése szerinti összefoglaló jelentésében kellően figyelembe veszi.

12. cikk

Felülvizsgálat

(1) 2024. január 18. előtt, majd ezt követően ötévente a Bizottság jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv végrehajtására és eredményességére vonatkozóan, beleértve – egyéb szempontok mellett – annak hatályát és hatékonyságát is.

(2) Adott esetben az (1) bekezdésben említett jelentéshez megfelelő javaslatokat kell csatolni.

13. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. július 30-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

15. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2018. június 28-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

HELYESBÍTÉSEK**Helyesbítés az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelethez**

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 269., 2013. október 10.)

A 24. oldalon a 37. cikk (1) bekezdése a) pontjában:

a következő szövegrész:

„a) KTF- vagy KSZF-határozatok felhasználása azt követően, hogy azok érvényességüket veszítették vagy visszavonásra kerültek, a 34. cikk (9) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően;”

helyesen:

„a) KTF- vagy KSZF-határozatok felhasználása azt követően, hogy azok érvényességüket veszítették vagy visszavonásra kerültek, a 34. cikk (9) bekezdésének megfelelően;”

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU